

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2892-12-09 שחם רביצקי ואח' נ' דניאל ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אושרי פרוסט-פרנקל

תובעים 1. ריקי שחם רביצקי
2. אבי שחם

נגד

נתבעים אורי דניאל

פסק דין

בפני תביעה כספית על סך 695,600 ₪ ותביעה שכנגד על סך 1,721,266 ₪.

בפסק דין זה:

התובעים והנתבעים שכנגד, (להלן: "התובעים/ בני הזוג שחם").

התובעת והנתבעת שכנגד, (להלן: "התובעת/ ריקי שחם").

התובע והנתבע שכנגד (להלן: "אבי שחם").

הנתבע והתובע שכנגד, (להלן: "הנתבע/ עו"ד דניאל").

תמצית טענות התביעה:

1. התובעת, כך עפ"י כתב התביעה, הינה פילוסופית ומנחת קבוצות אנשים בלימודי פילוסופיה, (להלן: "הקבוצה") והתובע הינו בעלה.

הנתבע, עו"ד במקצועו, שימש במשך שנים כעורך דינם של התובעים והם חשפו בפניו את כל ענייניהם הפרטיים. הנתבע אף השתתף במשך שנים בקבוצה, ובין היתר סיבך את התובעת בהליך משפטי ארוך וכושל. לאור העובדה שהתובעים החליטו להפסיק להיות מיוצגים ע"י הנתבע, הוא הפך את עורו והרס את חייהם. בתמורה לבצע כסף, הנתבע פרס את כל עולמם של התובעים לעיני כל ובין היתר, סייע מאחורי הקלעים לצד ג' (גב' פנינה שפיגל) אשר ניהל כנגדם תביעה. הנתבע אף הפר כלפיהם את החיסיון ביחסי עורך דין לקוח ובין היתר גילה את צוואתם, סייע בכתיבת תביעה נגדם והכל תמורת בצע כסף.

2. התובעים עותרים לחייב את הנתבע ליתן להם חשבונות בגין התשלומים ששילמו לו במשך השנים בהם טיפל בענייניהם, בסכום שבמצטבר הגיע ל- 250,000 ₪ עד - 300,000 ₪. התשלומים בוצעו במזומן ומבלי שקיבלו חשבוניות עבור תשלומי שכר הטרחה, כאשר הנתבע טען שיפקיד את כספיהם בנאמנות כולל את תמורת מכירת דירות שירשה התובעת. התובעת טוענת, כי מסרה לנתבע סכומי כסף רבים שקיבלה מאביה להפקדה בנאמנות ואלה לא הושבו להם. לכן מבקשים להורות לנתבע, להמציא רשימת תיקים בהם טיפל עבורם, כרססת הנהלת חשבונות המראה מהם סכומי שכר הטרחה שגבה מהם, חשבוניות שהפיק עבור כל תשלום שכר טרחה, פרטי חשבונות הנאמנות שניהל עבורם, דפי הבנק ומסמכים ואסמכתאות לגבי הפקדות הכספים.

לטענתם, הנתבע הפר יחסי עורך דין לקוח בכך שביום 11.5.08 הוא פנה לתובעת במכתב דרישה, בשם פנינה שפיגל, שאף היא הייתה בעבר חברה בחוג ודרש לפצות את פנינה שפיגל בסכומי כסף וזאת, למרות שתקופה קצרה קודם לכן שימש כב"כ התובעת. פנינה שפיגל הגישה נגד התובעים תביעה בסך של 2,700,000 ₪ (להלן: "תביעת שפיגל").

3. טוענת התובעת, שפנינה שפיגל שימשה כמורה רוחנית של הנתבע, נוצרו ביניהם יחסי קרבה והנתבע, הגם שלא מייצג את שפיגל בתביעה, עומד מאחוריה ונוטל חלק פעיל בניהולה. בתביעת שפיגל קיים מידע רב שהנתבע מסר למרות ששימש בעבר כב"כ התובעים, כולל אינפורמציה, קלטות, צוואות של התובעים ועוד. התובעים למדים זאת בין היתר משאלונים שהופנו אליהם בתביעת שפיגל וכללו שאלות שרק הנתבע יכול לדעת את תוכנם. בין היתר מפנה התובעת לשאלות אודות דירה בפריס, צוואה שערך הנתבע, מסמכים שנחתמו על ידי אחרים, מקרקעין בצרפת ועוד.

4. עוד טוענים התובעים, שהנתבע גזל מהם כספים, מחזיק בקלטות ומסמכים שלהם ועושה בהם שימוש פוגעני נגדם. הנתבע התרשל בפעולתו כעורך דינם הפר את זכותם ופגע בהם פגיעה אנושה. לדרישתו, הוא קיבל מהם למשמורת קלטות וידאו של החוג והתובעים אף חתמו עמו על הסכם מיום 11.12.05 בו הסכימו להעביר לו 90,000 ₪ כנגד התחייבותו להשיב להם את התיקים והחומרים שלהם, אך הוא לא עשה זאת לכן עליו להחזיר להם סכום זה.

5. לטענת התובעים הנתבע הפר את הסכם הפשרה שנחתם ביניהם, בכך שנמנע מלהעביר להם את מלוא החומר שהיה ברשותו או בחזקתו ו/או שמר לעצמו עותקים, ובכך הפר באופן יסודי את ההסכם. בעשותו שימוש בחומר, כמפורט בכתב תביעה זה, הנתבע שב ומפר את ההסכם. נוכח הפרתו היסודית של הנתבע את ההסכם, זכאים התובעים להחזר הסכום ששילמו על פי ההסכם, בסך 90,000 \$ (338,400 ₪) וכן זכאים התובעים להיפרע מהנתבע את הפיצוי המוסכם כהגדרתו בסעיף 3.1 להסכם, בסך 25,000 \$. (94,000 ₪)

עוד טוענים התובעים, שהנתבע קיבל בהשאלה מתובע 2 עבודות אמנות ופרטי ריהוט בסך 40,000 \$ (150,400 ₪) שיוצרו על ידי התובע 2, הוא לא השיב אותם הנתבע ולא שילם תמורתם.

כתב הגנה

6. הנתבע הינו עו"ד בעל משרד, אשר בין השנים 1995 – 2004 היה חבר בכת שבראשה עומדת התובעת ומטרת התביעה דן שהוגשה כנגדו, הינה לגרום לו שלא לסייע במתן עדות בכל הליך משפטי שהתובעים הינם צד לו. התובעים השמיצו אותו, פרסמו אודותיו פרסומים חמורים בדו"ס וניסו לסחוט אותו. לכתב התביעה נגדו, צורפו, כביכול, תמלילים של שיחות שנערכו עם הנתבע ושנערכו על בסיס הקלטות שהוקלטו על ידי חוקר בשם דן ויג. לטענתו, דן ויג הינו פושע סידרתי,

כפי שנקבע בשורת פסקי דין שפורטו בכתב ההגנה. הקלטות שצורפו לכתב התביעה הם פרי זיוף, בישול ועריכה והן נשלחו לבדיקה אצל המומחה דניאל הרפז, אשר קבע שאינן הקלטות המקוריות, שבוצעה בהן עריכה והוכנסו שינויים, חיתוכים וקטועים, הוסרו קטעים והוספו אחרים, כולל הוספת צלילי חיוג ובושלו אחרים.

7. הנתבע טוען, כי דרכי התובעת הן הונאה, רמייה, שקר, מניפולציה, סחטנות, נוהג לשעבד את חברי הכת ולהעביר מכיסם סכומי כסף רבים ורכוש רב אליה, כאשר היא מציגה עצמה כבעלת כוחות על אנושיים אשר הוכשרה בכוכב אחר להצלת כדור הארץ. הנתבע מתאר באריכות בכתב ההגנה מעשים והתנהגויות המיוחסות לתובעת ולבעלה, והשפעותיה הקיצוניות על חברי הכת, אשר לטענתו, הביאו את חברי הכת לתת לתובעים מתנות בשווי של מיליוני דולרים ורכוש רב ברחבי העולם. גם הנתבע, בעת שהיה חבר בכת, הלך שבי אחרי התובעת ותורותיה ואף העניק לה כספים ורכוש. בין היתר וביחד עם חברים אחרים בכת, נתן לה בשנת 1998 כספים בדרך של הלוואה לצרכי רכישת דירה בפריז ונערך הסכם הלוואה בינו לבין התובעים, לפיו הנתבע הלווה לתובעים 100,000 \$ שלו ערב גם אורי שחם, אחיו של התובע.

8. כאשר עזב הנתבע את הכת, הוא ביקש את הכספים בחזרה והגיע להסכם פשרה עם התובעים. (נספח ו' לכתב התביעה). בעת חתימת הסכם הפשרה, עמדה יתרת ההלוואה שנתן לתובעים על סך \$148,000 מתוכם שילמו לו התובעים רק \$90,000. במסגרת אותו הסכם פשרה, סוכם שהנתבע ימציא לתובעים את כל המסמכים המשפטיים בעניינם תוך שימור עותק לעצמו. מאז לא היו הצדדים בקשר וביום 11.7.08 פנה הנתבע אל התובעים בעניינה של פנינה שפיגל, אשר החליטה אף היא לעזוב את הכת ולתבוע את התובעת. זמן קצר לאחר מכן החליט הנתבע שלא לייצג את פנינה שפיגל, אך הוא החל להיות נתון לאיומים מצד התובעים בניסיון להרוס את חייו, להשמיצו ולפגוע בו והם השתמשו בעבריו דן וייג, כדי לבדות ראיות לגביו.

9. הנתבע, לא טיפל בכל ענייניהם של התובעים ומכחיש את האמור בכתב התביעה, הוא לא מסר לאיש מידע הנוגע להם, אשר חוסה תחת חיסיון עו"ד-לקוח. צוואת התובעים הוחזקה על ידו, לא כעו"ד, אלא משום שהוא היה רשום בהם כמוטב, על רקע ההלוואה שנתן להם לצורך רכישת הדירה בפריז. הנתבע לא גילה את תוכן הצוואות, לא עשה בהן שימוש, לא סייע לפנינה שפיגל ו/או לאחרים בכתיבת מסמכי בי-דין ולא גרם לתובעים נזקים. לטענתו, הוא לא מסר כל עניין הנוגע לתובעים ואין ממש בטענה שהתובעת פילוסופית ו/או מנחה חוג אלא מדובר בשרלטנית מסוכנת העומדת בראש כת, המנצלת את חברי הכת לטובתה.

10. בכתב התביעה שכנגד פרט הנתבע, שפנינה שפיגל אשר הייתה בעבר חברה בכת, פנתה אליו כדי שייסייע לה בהפניית דרישותיה כלפי ראשי הכת. הנתבע פנה 11.5.08 בשם פנינה שפיגל את התובעים בדרישה שיפצו אותה בסך 3,000,000 ₪, בגין נזקים ממוניים ונפשיים שנגרמו לה ושיימנעו מלהשתמש בבתה של פנינה שפיגל, איל שפיגל, שנותרה חברה בכת, נגד אמה. התובעת באמצעות משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן, השיבה שהנתבע מפר כללי אתיקה של לשכת עורכי הדין, כיוון שבעבר ייצג את התובעת. הגם שהנתבע דוחה טענה זו, הוא הפסיק מיד לייצג את גבי שפיגל ועורך דין אחר הגיש בשמה תביעה ביום 27.10.08. בחקירתו העיד הנתבע, כי פנינה שפיגל פנתה אליו והתקיימה פגישה במשרדו בנוכחות אחיה והיא טענה בפניו שפנתה אליו, כיוון שהוא יכול היה להבין את סיפורה. הנתבע לא סבר ואף לא אמר לה שאינו יכול לייצגה, כיוון שלדעתו הוא כן יכול היה לייצג את פנינה שפיגל. זאת, לאור העובדה שאת ריקי שחם הוא ייצג רק בתיק עזובות, בו טענה התובעת שהעיזבון היה שייך רק לה מכוח צוואה בעל פה והוא לא ייצג את התובעים

בענייניהם השונים. פנינה שפיגל שילמה לו שכר טרחה בסך \$7,500 בתחילת הייצוג בעת שלא עלה על הדעת שהנתבע יפסיק לייצגה.

הנתבע מכחיש שהתובעים הביאו את תפקידו כעו"ד לסיום ולטענתו הוא נמלט מהכת ואף דוחה את טענת התובעת שהוא כשל בהליך משפטי בעניינה. לדבריו, אם כוונת התובעת הינה למקרה בו התובעת ניסתה לשים ידה על רכוש אמה, הרי שמדובר בניסיונה של התובעת ליצור צוואת שכיב מרע של אמה. הנתבע מכחיש ששולמו לו כספים במזומן על חשבון שכר טרחתו.

כפי שפורט לעיל, הנתבע מכחיש את תוכן התמלילים של הקלטות המזויפות וטוען, כי לא הפר את הסכם הפרשה ולכן גם לתובעים אין עילה לביטולו. הנתבע טוען, כי לא קיבל דבר בהשאלה מהתובעים ומבקש לדחות את כתב התביעה.

כתב תביעה שכנגד

11. כתב התביעה שכנגד הוגש על סך 1,721,266 ₪. הנתבע חוזר על המפורט בכתב הגנתו וטוען, כי התובעת עומדת בראש כת, התובע, בעלה, הינו חבר בכת ופעל על פי הנחיותיה, נתבע שכנגד 3/דן ויג הינו פושע סדרתי שהורשע בעבירות זיוף, קבלת דבר במרמה, תצהיר שקר, תחבולה, בידוי ראיות, התחזות ונשכר על ידי התובעים לשסות בנתבע ולטפול עליו ראיות. נתבעים שכנגד 4 ו-5 הם החברה והבעלים אשר עבורם ביצע דן ויג את עבודתו. נתבע שכנגד 6 הגיש את התביעה בשם התובעים בתיק זה על בסיס הראיות שקיבל מדן ויג, הגיש נגד הנתבע תלונה בדויה ללשכת עוה"ד ועבירה לידי עיתונאים לצורך פרסומה, תוך שידע אודות עברו הפסול של דני ויג.

הנתבע חוזר על כל המפורט בכתב ההגנה לעניין מהות ופעולות התובעים באמצעות הכת, על עזיבתו את הכת ועל הסכם הפרשה שנחתם בין הצדדים.

12. לטענתו, התובעים פתחו במערכה נגדו כדי שימנע מלסייע לפנינה שפיגל ובין היתר, בנו תשתית לסחיטתו, השמצתו והכפשתו, תוך הסתייעות בעבריו דן ויג, אשר אינו חוקר פרטי ומלאכתו הינה "תפירת תיקים". לבקשת התובעים, אשר ידעו כי דן ויג הינו עבריו ואינו חוקר פרטי, נשלח דן ויג להתחזות בפני הנתבע כאחר- ששמו גיא שמיר, וכחוקר פרטי בעל רישיון. בין דן ויג והנתבע התקיימו שיחות טלפון ופגישות, שבחלקן נכח עם דן ויג אדם נוסף, ושיחות אלה הוקלטו. בדיקת הקלטות על ידי מומחה אישרה שהן מזויפות ומבוססות לצרכי התובעים. הנתבע צירף את חוות דעת המומחה, דניאל הרפז, אשר מצא כי הקלטות שנמסרו לנתבע אינן המקוריות, בוצעה בהם עריכה והוכנסו שינויים, נעשו חיתוכים, הסרת קטעים, ביטול טקסט, קיימים רעשי רקע המצביעים על ביטול הקלטות, הוספו צלילי חיוג ועוד.

13. הנתבע מפרט את ההליכים שנקטו נגדו התובעים, ובין היתר: ביום 26.10.09 הגישו נגדו תלונה בלשכת עורכי הדין, שנשמכה על תמלילי הקלטות המזויפות. הגישו נגד הנתבע תביעה אזרחית על בסיס אותם תמלילים, כולל בקשה לסעדים זמניים. לבקשה לסעדים זמניים הוגש תצהיר של דן ויג, בו ציין כי פעל לבקשת חברת החקירות "לפידים פרויקטים בע"מ". ביום 28.1.209 פורסמה בעיתון "דה – מרקר" כתבה משמיצה בדבר הגשת תביעה על ידי התובעים נגד הנתבע. ביום 6.1.10 הושאר על מכונית הנתבע פתק ובו השמצות שהינם מהגיגיה של התובעת.

לטענת הנתבע, בשיחות עם עו"ד שניאורסון/נתבע שכנגד 6, הבהיר לו האחרון, כי ידוע לו עברו של דן ויג וכי רצונם הינו שהנתבע ישתף עמם פעולה לגבי תביעתה של פנינה שפיגל וניתן להסיר את ההליכים שנקטו ע"י התובעים כנגד הנתבע.

14. טוען הנתבע:

דן ויג בדה וזייף ראיות – הן הקלטות והתמלילים, שולחיו של דן ויג ידעו אודות עברו ושאין לו רישיון של חוקר פרטי. התובעים ידעו ו/או היו צריכים לדעת, שהקלטות והתמלילים מזויפים. זו הסיבה שעו"ד שניאורסון/נתבע שכנגד 6 נקט בשם התובעים בהליכים המשפטיים בלשון "חוקר" ולא "חוקר פרטי".

לטענת הנתבע, כל הנתבעים שכנגד ביצעו נגדו עוולות בניזיקין, כולל רשלנות, הפרת חובה חקוקה, שקר מפגיע והוצאת לשון הרע.

15. לעניין הסכם הפשרה שנחתם בשנת 1998 בינו לבין התובעים טוען הנתבע, כי עת היה חבר בכת נחתם ההסכם לפיו הילוה הנתבע לתובעים \$100,000 ובשנת 2004 כאשר יצא מהכת דרש את כספו חזרה. לאחר דיונים נערך הסכם פשרה מיום 11.12.05, כאשר במועד זה סכום ההלוואה היה \$148,000, אך לצורך פשרה הסכים הנתבע שישולם לו \$90,000 בלבד. (הוא ויתר על \$58,000 לצרכי פשרה). לטענתו, במעשים ובמחדלים שתוארו על ידי הנתבע, התובעים הפרו את הסכם הפשרה, בין היתר בכך, שלמרות הסכם הפשרה בו ויתרו על כל טענה, הם הגישו נגדו תביעה אזרחית בה הם מבקשים סעדים הנוגעים לדברים שנסתיימו עובר להסכם הפשרה. לכן, טוען הנתבע, טובת ההנאה שקיבלו ממנו התובעים בסך \$58,000, סכום שעליו ויתר בהסכם הפשרה ניתנה להם שלא כדין ועליהם להשיב לו סכום זה. בנוסף, עליהם לפצותו ב-\$25,000.

16. עוד טוען הנתבע, כי יש לבטל את ההענקות שנתן במתנה לתובעים בהיותו חבר בכת, אותם עליהם להשיב לו, כדלקמן: מכונית וולו שנת 1996 ששוויה אז היה \$150,000 ₪. צלמית מצרית בשנת 1997 ששוויה אז \$5,000, עטים לאספנים בשווי \$10,000. השתתפות ברכישת תנור בשנת 1998 בסך \$10,000. מחשב נייד בשנת 1998 בשווי \$3,500. מימון נסיעות לתובעת ומלוויה במשך שנים בשווי למעלה מ-\$100,000 ₪. מתנות לאורך השנים בסכום מצטבר של \$350,000 ₪. תשלום עבור משכנתא לדופלקס בצהלה בסכום מצטבר של \$100,000 ₪. מסעדות ורכישת מזון בסכום מצטבר של \$100,000 ₪. עבודות שונות בסכומים מאות אלפי ₪.

17. טוען הנתבע, כי בגין המעשים והמחדלים נשוא התביעה שכנגד, נגרמו לו הפסדים, נזקים והוצאות:

א. הנתבע ויתר על \$58,000 במסגרת הסכם הפשרה, אך התובעים הפרו את הסכם הפשרה בעצם הגשת התביעה נגדו, בגין דרישות שעילתן קדמה להסכם הפשרה. לכן, עליהם להשיב לו את הסכום עליו ויתר

ב. על התובעים לפצותו בסכום שהוסכם בהסכם הפשרה בסך \$25,000.

ג. \$240,000 ₪ אובדן הכנסות – אובדן שני תיקים בגין פרסומי התובעים, תיקים אשר הופנו אליו על ידי עו"ד שמפנה אליו תיקים באופן שוטף.

ד. \$324,771 ₪ בגין 300 שעות עבודה שהושקעו בהגשת התביעה שכנגד

ה. \$500,000 ₪ פגיעה בשם הטוב, במוניטין ועוגמת נפש. לטענת הנתבע בשנת 2010 הייתה ירידה משמעותית בהכנסות משרדו כתוצאה ממעשי התובעים

ו. הוצאות:

\$42,000 ₪ אגרת תביעה שכנגד

\$138,714 ₪ הוצאות שכר טרחה לבא כוחו

12,000 ₪ שכר טרחת המומחה - הרפז

27,840 ₪ יעוץ למזעור נזקים שנגרמו לנתבע ולמשרדו.

לגבי כל הנתבעים שכנגד טוען הנתבע, כי כתוצאה מבידוי הראיות נגרמו לו נזקים לצורך התגוננות מפעולות משפטיות, בסך 250,000 ₪, אובדן הכנסות 240,000 ₪, פגיעה בשם הטוב בסך 500,000 ₪, כחלופה - לשון הרע 300,000 ₪.

לכן, טוען הנתבע, כתוצאה מהפרת ההסכם הפשרה על התובעים לשלם לו 338,266 ₪ ו- 93,000 ₪. ובגין ביטול הענקות סך 1,721,266 ₪.

כתב הגנה שכנגד שהוגש במקור ע"י עו"ד שניאורסון כב"כ ובשם כל הנתבעים שכנגד.

נתבעים שכנגד 1-2 להלן: התובעים/בני הזוג שחם.

18. לטענת כל הנתבעים שכנגד, עו"ד דניאל מונע על ידי בצע כסף ומפר חיסיון עורך דין לקוח כדי להזיק להם. הוא יזם חקירות משטרה, כתבות בעיתונות, תחקירי טלוויזיה, סייע בביצוע עבירות מס, בונה נגדם תביעות ללא קשר לעובדות, עומד מאחורי תביעת פנינה שפילג שתביעותיה וההליכים המשפטיים שנקטה מתבססים על מידע שהיה אצל עו"ד דניאל אשר אף הוקלט כאשר הודה בכל האמור. גם עתה, טוענים התובעים, עו"ד דניאל אינו מכחיש את האמור בקלטות וכל טענתו, הינה לעריכתן ובישולן. התובעים צרפו מטעמים חוות דעת של גב' סימה שגב, אשר קבעה שהקלטות אותנטיות לחלוטין ומשקפות את השיחות שהוקלטו.

עו"ד שניאורסון הגיש את התביעה העיקרית בתיק זה בהתבסס, בין היתר, על ההקלטה שביצע דן ויג, שמלמדת על מעשיו החמורים של עו"ד דניאל. הוא זה שהגיש בשם התובעים תלונה ללשכת עורכי הדין נגד עו"ד דניאל לאחר שהוא סבר שהקלטות מצדיקות הגשת תלונה כזו.

19. עו"ד שניאורסון מאשר שהיו לו שיחות עם עו"ד דניאל, אך מכחיש את תוכן כפי שהובא על ידו. הוא אף הוא אמר לעו"ד דניאל שאין בעברו של דן ויג כדי לגרוע מקבילות הקלטות והתמלילים. הפגישות בין עו"ד שניאורסון לעו"ד דניאל נתבע התקיימו לבקשתו, במטרה לקבל ארכות להגשת כתב הגנה לתגובה לתלונה שהוגשה ללשכת עורכי הדין.

עו"ד דניאל קיבל מהתובעים, בהיותו חבר הכת, להחזיק בנאמנות קלטות של הרצאות התובעת, שהן כפופות לחיסיון עו"ד לקוח והוא סירב להשיבן. טוענים התובעים, כי אין חולק שבמסגרת הסכם הפשרה הם שילמו לעו"ד דניאל \$90,000 בנוסף, לפחות לגבי 9 מתוך 10 המתנות הנטענות על ידו עילתן התיישנה. הוצאות התגוננות שלו אמורות להישקל בשאלת ההוצאות, וסכומים אחרים נטענו בעלמא.

20. התובעים מאשרים שהתביעה העיקרית בתיק זה הוגשה על ידם על רקע מעורבות עו"ד דניאל בתביעת פנינה שפילג והם מכחישים את טענות התביעה שכנגד. לגרסתם, אין רלוונטיות בין הטענות לעברו של דן ויג לבין העובדה שהוא הקליט את עו"ד דניאל, כאשר הוא סיפר כיצד הוא מפר יחסי עו"ד לקוח. התובעים מכחישים כי עיסוקו של ויג הינו בבידוי ראיות ותוכן תמלילי הקלטות, וטענה זו לא הועלתה קודם לכן, כולל בתגובת עו"ד דניאל לתלונה שהוגשה נגדו בלשכת עורכי הדין. כתב התביעה שכנגד לא מעלה עילה, אלא השתלחות חסרת רסן וטענות דמיוניות, שמטרתם ליצור

1 אווירה הרצויה לו לניהול התיק דנן. עוד לטענתם, עו"ד דניאל הוא שיזם, עודד, תמך ושיתף פעולה
2 עם הכתבה שפורסמה בעיתון מעריב ביום 3.4.09

3 21. בהתאם לבקשת **נתבעים שכנגד 4-5 הוחלף כתב ההגנה** שהוגש בשמם ביחד עם כל הנתבעים
4 שכנגד, והוגש מטעמם כתב הגנה ביום 29.7.10, בו הם מכחישים את כל טענות כתב התביעה שכנגד.
5 לטענתם, לא היה ידוע להם דבר אודות גיוסו של דן ויג על-ידי הנתבעים שכנגד ואין להם שום קשר
6 לנטען בהקשר זה. לא ידוע להם דבר על אודות בידוי ראיות כביכול על-ידי דן ויג, ואין להם שום
7 קשר לנטען בהקשר זה. לא ידוע להם דבר על אודות ההקלטות והתמלילים, ההליכים המשפטיים
8 והפרסומים, ואין להם שום קשר לנטען בהקשר זה. אין להם קשר לתביעה העיקרית בתיק זה ואף
9 לא עם התביעה בעניינה של פנינה שפיגל והם לא ערכו מעולם חקירות על אודות הנתבע. הם לא
10 הזמינו מדן ויג ביצוע פעולות כלשהן בקשר לנתבע, לא ראו מעולם [קודם לתחילת ההליכים דנן] את
11 התמלילים הנזכרים בכתב התביעה שכנגד ואין להם שום קשר עם הדברים הנטענים בכתב התביעה
12 שכנגד.

13 לפיכך העסיקו בעבר את דן ויג במשימות שונות, אך לא באלו הנזכרות בכתב התביעה שכנגד והם
14 מכחישים כל טענה בדבר בידוי ראיות, "בישול" הקלטות וכו'. דן ויג לא פעל דבר מטעם לפיכך או
15 במסגרת העסקתו על-ידי נתבעת שכנגד 4 בכל עניין הקשור לתובע שכנגד.

17 דיון

18 22. המחלוקות בין הצדדים הן:

19 בתביעה העיקרית:

20 א. האם עו"ד דניאל הפר את הסכם הפשרה כלפי התובעים בכך שלא מסר להם את מלוא החומר
21 שבידיו וקלטות שנמסרו לו ע"י התובעים,

22 ב. האם הוא הפר יחסי עו"ד לקוח

23 ג. האם הוא הוציא כספים מהתובעים על בסיס מצג שקרי שהם חתמו שנים קודם לכן על הסכם
24 הלוואה, מה שהתגלה כמעשה זיוף.

25 ד. האם הוא קיבל מהתובעים חפצי אומנות ופריטי ריהוט, בשווי \$40,000, מבלי ששילם תמורתם.

26 ה. האם הוא כנאמן על כספי התובעים, נהג שלא כדין, בחוסר שקיפות ואי גילוי דו"חות לכספי
27 הנאמנות.

29 בתביעה שכנגד:

30 א. האם התובעים/נתבעים שכנגד 1-2 הפרו את הסכם הפשרה בכך שבניגוד לויתור המפורש
31 בהסכם הפשרה על כל טענה נגד עו"ד דניאל, הגישו את התביעה דנן בה כלולות טענות לגבי דברים
32 שאירוע טרם החתימה על הסכם הפשרה והאם הסכם הפשרה בטל

33 ב. האם עו"ד דניאל העניק מתנות לתובעים/נתבעים שכנגד 1-2 והאם עליהם להשיב לו אותן.

34 ג. האם יש לחייב כל הנתבעים שכנגד בעוולת רשלנות וחובת הזהירות כלפי עו"ד דניאל בעניין
35 הקלטות ושיתופו של דן ויג בחקירה אודות עו"ד דניאל.

ד. האם הנתבעים שכנגד הוציאו דיבתו של עו"ד דניאל רעה בתלונה ללשכת עורכי הדין, פרסום בעיתון

ה. האם יש לחייבם בפיצויים עונשיים

23. אבי שחם הגיש תצהיר מטעם התובעים אך לא הגיע להיחקר על תצהירו ולכן תצהירו הוצא מהתיק בישיבת יום 27.1.11

ביום 5.8.12 קבעתי, כי כל הקלטות והתמלילים שערך נתבע שכנגד 3/דן ויג יוצאו מהתיק מהטעם שהקלטות עבור עריכה מגמתית.

אציין כבר עתה, כי התביעות בתיק זה אינן עוסקות בשאלה האם התובעת עומדת בראש קבוצה או בראש כת ולכן איני דנה בשאלה זו, למרות העדויות הרבות שהושמעו בעניין זה והפניות הנתבע שכנגד (ס' כ לסיכומי התשובה בתביעה שכנגד). אני ערה לטענת הנתבע, שכיוון שלטענתו מדובר בכת התנהלות חבריה הייתה אובססיבית וזו הסיבה למנחות והענקות שנתן לתובעים, אך כתובע שכנגד, עליו להוכיח את הנטען בתביעתו, ללא קשר לעיסוקם של התובעים.

עוד אציין, כי השאלה שבמחלוקת בתיק זה, אינה האם רשאי היה הנתבע לייצג את פנינה שפיגל, אלא אם הנתבע מסר לה מידע חסוי.

עדויות

24. עדת התביעה עו"ד איה לביא שלדבריה לומדת בקבוצת לימוד בה מרצה התובעת החל משנת 2006, כאשר הנתבע כבר לא היה חלק מהקבוצה וביחד עם חברים נוספים מהקבוצה היא מתנדבת בגן הילדים דניאל שברמת השרון. התובעים הופנו אליה על ידי חבר בקבוצה מאז שנת 2000- עו"ד דני גולדברג שלימים הפך לבן זוגה למשך 4 שנים והם פנו אליה לאחר שקיבלו את מכתב האזהרה מעו"ד דניאל באמצעות עו"ד זקס. היא השיבה לעו"ד דניאל בשם התובעים במכתב חריף, לאחר שהתרשמה שטענותיו במכתב התקבלו בהפתעת גמורה על ידי התובעים, כולל הטענה שהם חייבים לו \$144,988 בשל הלוואה של \$100,000 שנטלו ממנו כביכול בשנת 1988, שלטענתו, שימשו למימון רכישת דירה לתובעים בפריס. לאחר שיחות עם התובעים ושתי שיחות עם עו"ד דניאל הוחלט לחתום עמו על הסכם פשרה במסגרתו התובעים ישלמו לנתבע \$90,000.

לטענתה, לעו"ד דניאל היה חשוב לקשור את המועד, בו לטענתו נחתם הסכם הלוואה, הגם שבפועל היא לא קיבלה עותק ממנו ולכן בטיוטת ההסכם שהכינה בשם התובעים, היא ציינה שהתובעים לא ידעו כלל על קיום הלוואה זו. עו"ד דניאל ביקש להוסיף בטיוטה שניתנה לתובעים הלוואה בסך \$100,000 בסכום נומינלי, מכוח הסכם הלוואה שנחתם בשנת 1988 וכי הכספים הועברו לתובעים באותה שנה. לתובעים היה חשוב שבמסגרת הסכם הפשרה יושבו להם כל החומרים המוחזקים במשרד עו"ד דניאל בעניינם, ולכן, נכלל סעיף כזה בהסכם הפשרה.

25. לפניותיה אל עו"ד דניאל לאחר שנחתם הסכם הפשרה, הוא מסר לה מספר מצומצם של מסמכים ביום 5.2.06 וקלסרים נוספים כשנה לאחר חתימת ההסכם ביום 14.11.06.

עו"ד איה לביא העידה, שהיא מטפלת בחלק מהעניינים המשפטיים של התובעים ונפגשה עמם בעניינם בצרפת. מאז שהתובעת נמצאת בחו"ל, שומעת עו"ד לביא את שיעורי התובעת באופן שוטף באמצעות הסקייפ, כפעמיים בשבוע. לטענתה, משפחתה, כולל אחיותיה, פועלת נגדה בעניין החזקת

ילדיה. היא בקשר עם משרד החקירות יעקב לפיד בענייני התשלום עבור חקירות שביצע עבור התובעים, אבל ההנחיות למשרד לפיד ניתנו על ידי התובעים ולא על ידה. בין היתר דובר בפגישה על ביצוע חקירות נגד פנינה שפיגל, שנית קרן, אורי דניאל, והתובעת העבירה אליה כסף כדי שתשלם עבור החקירות. התשלום בוצע בשיקים שלה והכסף הושב לה על ידי התובעת. היא שוחחה עם דני וייג לגבי החקירה וההתקשרות הייתה דרכו. עו"ד לביא העידה שהיא עברה על כתב התביעה שהוגש על ידי התובעים בתביעה דן נגד עו"ד דניאל והעירה את הערותיה המשפטיות.

26. לגרסתה, היא מכירה היטב את אייל שפיגל, הבת של פנינה שפיגל שלומדת באותה קבוצה של התובעת ונהגה לעזור לאייל שפיגל על פי בקשתה. היא עברה על כתב התביעה שהגישה אייל שפיגל נגד אימה פנינה שפיגל ועל תביעה שהגישה רונה קמחי נגד הנתבע כאן, כחברתה של רונה קמחי. לטענתה, עו"ד דניאל ופנינה שפיגל הלשינו לרשויות המס על התובעים והיא, (עו"ד לביא) מסייעת לתובעים ככל שצריך אך לא מייצגת אותם. היא ניסחה את טיוטת הסכם הפשרה בין התובעים לעו"ד דניאל, שבו לא נכתב שעל עו"ד דניאל להחזיר את הקלטות של השיעורים, והיא לא התייחסה כלל לנושא השבת הקלטות במכתבים ששלחה. לטענתה, צירפה לתצהירה רק חלק מהתכתובות עם עו"ד דניאל ולא את כולן. היא זו שניסחה את מכתבי הביטול של ורדה שמואל ופנינה שפיגל, לאור בקשתם והתובעים טענו מלכתחילה שהסכם ההלוואה מזויף למרות שזיהו את חתימותיהם עליו, וכך גם זויפו הסכמי ההלוואה עם ורדה שמואל ופנינה שפיגל. השתיים חתמו על המסמכים, מרצונם, כשהיא, עו"ד לביא, ייצגה בהליך הסכם הפשרה את התובעים מול עו"ד דניאל. את פנינה וורדה היא לא ייצגה אלא אלה הגיעו אליה באמצעות התובעים.

26. עד התביעה, המומחה, יואב זילברשטיין, מומחה לשחזור מידע והצלת נתוני מחשב, (בחקירתו העיד שאינו מומחה לזיוף), הגיש חוות דעת בעניין המועד בו נוצר ההסכם ההלוואה בין התובעים לעו"ד דניאל (נספח א' לחוות דעתו). עפ"י המפורט במסמך הוא נחתם בשנת 1998, אך הוא לא ראה את מקור המסמך. את כל המסמכים קיבל מב"כ התובעים ואת הסכם ההלוואה קיבל מהתובעים בפקס מקורי. מדובר בהסכם הלוואה, שלטענת המומחה אין כל אפשרות שהוא נכתב ונחתם בשנת 1998 ולכל המוקדם הוא נוצר ביום 4.5.2000, ואפילו מאוחר יותר ולכן התאריך הרשום בו, שנת 1998 מזויף. קביעתו זו הינה בהתבסס על רישום המופיע בתחתית העמוד השני של ההסכם מצד ימין: '330/2 - 330/2 //הסכם. 330/2'. לדבריו, רישום זה הוא מעין חותם המוטבע על ידי תוכנה לניהול משרד - במקרה זה, ככל הנראה, התוכנה 'עודכנית' - והוא משמש כסימון ייחודי לכל מסמן, באופן המבדיל בינו לבין מסמכים אחרים. לדבריו "330" הוא מספר התיק, "2" הינו המספר הסידורי של המסמך בתיק "הסכם" הינו שם המסמך, שני האלמנטים הראשונים נקבעים ע"י התוכנה והמילה "מסמך" ע"י המשתמש.

המומחה הסיק ממסמכים שהוצגו לו משנת 1997 - 1999, שבשנת 1998 שיטת הרישום במשרד הנתבע הייתה המבוססת על מילים בלבד, ולא על שילוב של מספרים ורק בשלהי שנת 1999 שיטת רישום זו הוחלפה, ככל הנראה כתוצאה מהחלפת תוכנה לניהול משרדי.

27. לגרסתו התיק במחשב של עו"ד דניאל נוצר רק ביום 4.5.2000, כיוון שהעמודה השמאלית מגלה שאז הוא נפתח ואילו היה נוצר בשנת 1998 הוא היה מסומן במספר 1. הוא בדק אם בטרם העברת המסמך אליו בפקס נערכה בו עבודת עריכה ולדעתו הסימונים בתחתית המסמך מצביעה ברמה

מאוד גבוהה שמדובר במסמך ראשוני, מתוכנה שאיתה מעבדים את המסמך, והוא לא זיהה במסמך זיוף או הדבקה למרות שלא ראה את מקורו.
מסקנתו, הינה שהמסמך לא זויף טרם שהועבר אליו, זאת, גם מהסיבה שאם המסמך היה מזויף, לא היה היפוך של העברית בתוך הסימוכין.

עד התביעה אורי צייג, בן זוגה של דליה שחם (אחותו של התובע) מזה 12 שנה ועומד בראש מחלקה לעיצוב טקסטיל במכללת שנקר וכאוצר התחום העיצוב והאומנות ומשתתף בשיעורי בשיעורי פילוסופיה של התובעת מזה כ - 13 שנים, הצהיר כי התובעת הינה בעלת עושר אינטלקטואלי בתחומים רבים ולא עוסקת בשטיפת מוח ואין מדובר בכת. הלימודים עוסקים בנושאים מגוונים מדובר

28. דני וייג עד תביעה ונתבע שכנגד הצהיר שהקליט את עו"ד דניאל בהקלטות שנשמרו בשמונה קבצים על גבי דיסק שצירף לתצהירו ותמלילים שצורפו. ההקלטה הייתה באמצעות מכשיר הקלטה תקין ופועל כהלכה ולטענתו, הוא מיומן בשימוש במכשיר ההקלטה. את ההקלטות העביר ממכשיר ההקלטה לדיסק, כפי שהיו על גבי מכשיר ההקלטה וההקלטות נשמרו כראוי על גבי מכשיר ההקלטה, לא בוצעו בהם שינויים או עיבוד והן אותנטיות.
בחקירתו העיד, כי פוטר מהמשטרה והוא ראה את כל כתבי האישום וגזרי הדין שהנתבע צירף לתצהירו, לדבריו, יש לו "מספיק" הרשעות, הוא ישב כחמש שנים במאסר והשתחרר ממאסר בסמוך לחודש מאי 2008. דני וייג אישר בעדותו כי בין היתר הורשע, בעבירות, מרמה, זיוף מסמכים, שוחד, התחזות לחוקר פרטי, ומתנהלים גם נגדו היום הליכים פליליים רבים. הוא אישר שפנה לעו"ד דניאל והתחזה בשם גיא שמיר ואף בנה סיפור כיסוי שהוא פנה אליו בעניין תיק עסקי. הוא לא אמר את שמו האמיתי וביצע בדיקת מעורבותו של עו"ד דניאל. הוא אינו חוקר פרטי, אלא מדובר.

29. לדבריו, התובעים פנו אליו בעניינו של עו"ד דניאל והוא שימש כמקור בחקירות נגד פנינה שפיגל עבור חברת החקירות לפידים, אשר התחילו את החקירה ובקשו ממנו "לאסוף מידע לגבי פנינה שפיגל, לדובב ולא לאסוף מידע", (ע' 83 שורות 4-2 לפרוטוקול). חקירת עו"ד דניאל לא הייתה קשורה ללפידים והיא בוצעה לבקשת התובעים. כשהוא פנה אל פנינה שפיגל הוא גם פנה לשרה'לה אלמוג ולנועם ושירי לביא. את החקירה של פנינה שפיגל ביצע עבור חברת לפידים ושל עו"ד דניאל עבור התובעים. (ע' 83 שורות 16 – 19 לפרוטוקול).

לגרסתו, יש לו תאריך של יצירת כל קובץ אשר כתוב על גבי כל קובץ, הוא לא זוכר למי העביר כל אחת מההקלטות שבוצעו באמצעות טייפ דיגיטלי ולאחר מכן הועברו ישירות מהטייפ הדיגיטלי למחשבים של מי שאליהם הועברה הקלטה, כאשר הטייפ הדיגיטלי שימש כ"דיסקאונקיי". דהיינו, מדובר בקלטות דיגיטליות, שהמשמעות הינה שהוא לקח את הדיסק והעביר אותו למחשב וכך קיבל את ההקלטות. בכל פעם העביר את ההקלטה למחשב אחר, אך לא נעשה שינוי בפורמט. הוא לא יכול היה לשמוע את ההקלטה בטייפ שלו ולכן, הוא העביר את ההקלטות באמצעות תוכנת הורדה, באמצעות העברה מהטייפ למכשיר וביצע את ההעברה למחשב שאליו התבקש לבצע את ההעברה, בין אם למחשב של אבי שחם, או של דני גולדברג או של אחרים.

30. דני וייג העיד, כי לא השאיר את ההקלטה בטייפ, כיוון שמדובר ב"חומר יקר" והוא פחד שיימחק בעת עריכת הקלטה חדשה.

לדבריו "אין קבצים דיגיטליים, כשאתה עושה אלפי הקלטות אתה כל הקלטה מחליף את הטייפ....הקלטות המקוריות לא נמחקו....הטייפ עצמו אתה לוקח ומעביר את הקבצים למחשב וזה ההקלטות המקוריות....."

ש. מה עשית אחרי זה עם הקבצים על הטייפ..... ת. אני מוחק אותם....אתה מוחק את הכל, אתה מוחק אותם

ש. אז התשובה היא שאתה מחקת את הקבצים

ת. בוודאי....., (ע' 86 לפרוטוקול)

דני וייג טען בחקירתו, כי גם אם ההקלטה תועתק 200 פעם "זה אותו מקור". (ע' 81 שורות 14 – 19 לפרוטוקול). הוא אישית לא העביר את ההקלטות למתמלל, אך עשה הגהה על התמלול לבקשתו של עו"ד שניאורסון, אשר ביקש ממנו לבדוק את התמלילים מול ההקלטות אם המתמללים טועים ולא שומעים, וכיוון שלפעמים יש טעויות קולמוס של המתמלל. לדבריו, היו טעויות מינוריות שהוא תיקן בכתב ולא בהקלטה. (ע' 81 שורה 27 – ע' 82 שורה 4 לפרוטוקול).

עדי ההגנה

31. שירה לביא, אחותה של עדת התביעה עו"ד איה לביא ושל נועה לביא קקון הצהירה שעו"ד איה לביא משתייכת לכת של התובעת, אליה הצטרפה בשנת 2005 בעקבות קשר זוגי עם דני גולדברג, המשותף אף הוא לכת. מאז הצטרפותה לכת, כמו חברים אחרים בכת, ניתקה עו"ד לביא את יחסיה מהמשפחה. היא ואחותה נועה, בקשר עם משפחות אחרות של חברי הכת במטרה לעזור לעו"ד לביא להתנתק מהכת.

באמצע שנת 2009 התקשר אליה אדם, אשר הציג עצמו כעיתונאי ידיעות אחרונות בניסיון לדובב אותה ולאסוף מידע אודות התארגנות בני המשפחות של חברי הכת. התברר לה כי היה זה דן וייג שנשלח על ידי התובעת לבלוש גם אחרי פנינה שפיגל, הנתבע ובני משפחה נוספים של חברי הכת. בזמן שהותה בחו"ל, השתמשה אחותה - עו"ד לביא ביפויי כוח שנתנה לה ועשתה פעולות בכספיה ללא הרשאתה. כאשר ביקשה מאחותה בכתב להשיב לה את יפויי הכוח שהיא וסבתה נתנו לאחותה – עו"ד לביא, קיבלה מכתב מעו"ד שניאורסון שבו איום בהגשת תביעה נגדה בסך 500,000 ₪.

32. בחקירתה העידה כי "איבדה" את אחותה מאז הצטרפה לכת והפכה לייצג את התובעת, היא קיבלה תביעת סרק, לטענתה, מעו"ד שניאורסון ועו"ד דניאל, אשר סייע לפנינה שפיגל כחבר אמר לה, שאינו יכול לסייע לה ושלה אותה לעורכי דין אחרים, לאחר שעזבה את הכת ולא היה לה מי שיסייע לה. העדה אישרה שלאחר מות אימן, פרץ סכסוך בין עו"ד איה לביא לאחיותיה בנושא הרכוש שהורשה ולדבריה, על חברי הכת מופעל לחץ נפשי ורגשי ועו"ד לביא לא הרשתה לה לראות את בנותיה וניתקה את קשריה עמה ובדיעבד הסתבר לה שבן זוגה של איה לביא מהכת, דני גולדברג רשם אותה כעובדת שלו כשהיא חייתה בחו"ל.

33. העדה גברת שרה אלמוג המתגוררת עם בעלה בקיבוץ נען והם הורים לשלוש בנות, אשר אחת מהן, אפרת, ששינתה את שמה המקורי משתייכת לקבוצה של התובעת מזה כחמש שנים, היא בת

36, רווקה, ואין ביניהם קשר מאז. בתה, אשר השתנתה מאז שהצטרפה לקבוצה של התובעת, טענה נגדה שהיא פוגעת בקבוצה ללא כל סיבה. הסתבר לה שבתה נמצאת במצוקה כספית למרות שהיא עובדת וכאשר נוצר קשר בינה ובעלה לבין משפחות אחרות של חברים בקבוצה, קיבלה טלפונים קשים בדרישה להפסיק את הקשר. באחד הימים התפרץ לביתם חבר הקבוצה בשם גדעון אוקו עם אמו, ודרש ממנה להפסיק לעסוק בענייני הקבוצה. כשהייתה בטיול בחו"ל טלפנה אליה בתה ואמרה שהיא אינה בתה עוד והטיחה בפניה דברים קשים. בשלב מסוים פנה אליה דן וייג אשר הציג אותו כאחר וכמשתייך למשפחה של חברה בקבוצה, והשיג ממנה מידע. הוגשה בעניין תלונה למשטרה. בחקירתה, העידה שעד להצטרפות בתה לכת הקשרים עימה היו טובים, היא הייתה מטופלת של פנינה שפיגל הרבה מאוד שנים, לאור מחלתה, אך לא ידעה שפנינה שפיגל משתייכת לקבוצה, אלא בדיעבד. השיחות עם פנינה שפיגל לא כללו שיחות על בתה ואת עו"ד דניאל פגשה רק לאחר שהתבהרה בפניה תמונת הכת והשתייכות בתה אליה. היא יצרה קשר עם הורים של חברים אחרים בכת, וכאשר הבינה שנותק הקשר עם בתה ביקשה מאחיה ואשתו שיהיו עמה בקשר.

34. עדת ההגנה פנינה שפיגל הייתה חברת הכת 12 שנה ובתה עדיין חברה בה. בחודש אוקטובר 2008 הגישה, באמצעות משרד עו"ד אוחיון, תביעה בביהמ"ש המחוזי נגד התובעים ודליה שחם. בתביעה שם היא גוללה את התנהלות הכת, השתעבדות חבריה, הנזק שנגרם לה הנפשי והכלכלי, שטיפות המוח, שרלטנות, מרמה, שקר, הונאה, בהתנהלות הכת על ידי התובעת. בתביעה גוללה רק חלק מהדברים וביניהם הרכוש העצום והכסף הרב שהעניקה לריקי שחם במזומן, במימון רכישות נדל"ן בארץ ובחו"ל, במימון רכבים, מתנות, תכשיטים, חפצי בית, יהלומים, עטים, פסלים ועוד. כן פרטה ששילמה תשלומי משכנתא שרבצה על ביתם של התובעים, תשלומי הסדרי פשרה אליהם הגיעה התובעת עם משפחתה ועם הנתבע, מימון טיסות וארוחות פאר עם התובעים ועוד. לטענתה, ריקי שחם עומדת בראש כת שבשנת 2007 מנתה כשלושים איש שסרים למרותה, משועבדים לרצונותיה, הנחיותיה, וגחמותיה, והיא קודמת לכל דבר בחייהם. התובעת שולטת ללא עוררין בחיי חברי הכת, משפיעה על קשריהם החברתיים והרומנטיים וניתוקם, מרחיקה את המשתייכים לכת ממשפחתם, למעט לצורך משיכת כספים, משפיעה על לבושם, על שינוי שמותיהם, על איסור על חברי הכת לפנות לעזרה טיפולית חיצונית, אלא רק על ידי חברת הכת לילי שלם, ורדה שכון, ודליה שחם. היא משפיעה על החברים לציית לדרישותיה הכספיות, ולמלא את רצונותיה. טיסותיה של ריקי שחם ובעלה מומנו על ידי חברי הכת. חברי הכת עובדים ללא שכר בניקיון הגנים המנוהלים על ידי דליה שחם ובעבודות נוספות.

35. לדבריה, ריקי שחם נטעה בחברי הכת שטיפות מוח, שהיא מגיעה ממקום אחר והוטל עליה להציל את כדור הארץ, שאסור לפקפק בה, שהיא טובה מכולם ויודעת יותר מכולם, הציגה את עצמה כמי שבאה מפלנטה אחרת, מכוכב אחר, מחלליות, ועוד. היא שכנעה את חברי הכת שהם מחויבים כלפיה ברמת נתינה אין סופית מה שהיה מרכיב המרכזי בכת והנתינה לריקי שחם הפכה לעיסוק בסיסי ואובססיבי של חברי הכת. היא שילמה לריקי שחם מאות אלפי שקלים כדמי חברות, מאה אלף דולר לרכישת דירה בפריז, עשרת אלפים אירו לרכישת אחוזה בצרפת, חמישים אלף ₪ לרכישת גיף, שלושים אלף ₪ לטיסות לחו"ל וכספים נוספים למימון שכר הלימוד של בתם של התובעים, לרכישות דירות בעולם וציוד להם, מימוני פשרה, מסעדות אירוחים ועוד. מפרסום המתנות שקיבלה ריקי שחם מהנתבע, במסגרת השיעורים הפומביים של חברי הכת, ידוע לה, כי הנתבע העניק לה מתנות רבות, כולל מכונית רובר, עטים לאספנים, מצלמות, ציוד לבית, מימון

נסיעות לחו"ל, מימון משכנתא ועוד ועוד. לטענתה, נשלח אליה דני וייג אשר הציג את עצמו כדני לביא, ובפגישה הזדהה בשם גיא שמיר וטען שהגיע אליה לשלושה טיפולים בשנת 2008, הגישו חברי הכת תלונות למשרד הבריאות, בגין עיסוקה והתייחסו לאירועים שהתרחשו כביכול שנים רבות קודם לכן. כל התלונות הוגשו לאחר שהגיש את התביעה נגד התובעת והן נסגרו בלא כלום. כן הופיעו הכפשות באינטרנט לגבי עיסוקה כמטפלת סינית ותביעות באמצעות עו"ד שניאורסון. לטענתה, בתה שנותרה בכת מוסתת נגדה, כדי להניע את העדה מלחשוף את מעשיה של התובעת.

36. עפ"י עדותה, עו"ד דניאל פנה בשמה לבני הזוג שחם בחודש מאי 2008, (ת/1), אך הוא לא ייצג אותה. היא שילמה לו שכר טרחה בסך \$ 7,500, אך לאור השתנות העובדות הוא הפסיק לטפל בתיק. באותה עת היא ידעה שכחבר בקבוצה, הוא סיפק שירותים משפטיים לתובעים במשך כל שנות שירותו בקבוצה, בין שמונה לעשר שנים. כאשר הובן שכיוון שהוא ייצג את משפחת שחם הוא לא יוכל לייצגה הופסק הייצוג. אז שכרה את שירותי משרד עורך דין אוחיון, ועו"ד דניאל לא היה עמה יותר בקשר. היא טיפלה ברפואה סינית בחלק מחברי הקבוצה ועל מסמך ביטול התביעה היא חתמה לאחר שבתה- אייל שהייתה במצוקה הגיעה אליה הביתה בשליחות התובעת ודרשה ממנה לבטל את התביעה נגד התובעת כדי שתחזור להיות בקשר עמה.

37. עד ההגנה גדי אלמוג, בעלה של שרה אלמוג ואביה של אפרת חזר על עדות אשתו ובחקירתו העיד, כי הינו מכיר את פנינה שפיגל שטיפלה באשתו. מהעיתונות ידוע לו שהיא הגישה תביעה נגד התובעים. עם הנתבע נפגש "פעם וחצי", במשרד, כאשר הוא ואשתו בקשו להבין מה קורה עם בתם, וידעו שהוא היה קודם לכן חבר בקבוצה. הוא חזר בעדותו על דברי אשתו.

עד ההגנה, רו"ח אלי דיאמנט, הצהיר כי משרדו משמש כרו"ח של עו"ד דניאל ומחזורי הכספים שלו בשנים 2007 – 2010 היו בין 1,400,000 ₪ ל- 2,223,000 ₪. הדו"חות הכספיים עצמם לא צורפו לתצהירו.

עדת ההגנה נועה לביא קקון אחותן של עו"ד לביא ושירה לביא חזרה על האמור בתצהיר שירה לביא, והעידה שטרם פטירת אמן הייתה משפחה מלוכדת וקרובה והן נשאו את שם משפחתה של אמן. עו"ד איה לביא יזמה את הנתק ביניהן והפגישה עם עו"ד ארבל היה ביוזמתה, לאחר ששמעה הרצאה של עו"ד ארבל במרכז לנפגעי כתות. היא הוזמנה לבית אביה של נועה, שם נכחו אשת אביה, הוריו ואחיו של דני גולדברג, שירה לביא, משה אפללו, סבתן, וכולם הביעו דאגה לבנותיה של עו"ד איה לביא. עו"ד ארבל נתנה להם בפגישה תכנית פעולה בהקשר לילדות, כולל, אפשרות הגשת תלונה לגבי הגנים השייכים לקבוצה.

38. עדת ההגנה דנית קרן, שהייתה בעבר מנהלת המרכז הישראלי לנפגעי כתות בע"מ, (להלן: "המרכז"), הצהירה שבארבע השנים האחרונות הגיעו למרכז פניות מבני משפחה ומכאלה שטענו שנפלו קורבן להתנהלותם של ריקי שחם ואבי שחם ובעניין גן דניאל שמנוהל על ידי דליה שחם, גיסתה של ריקי שחם.

מהמידע היא הסיקה שריקי שחם מנהיגה בלתי מעורערת של קבוצה, שהציגה עצמה כקיסרית מפלנטה אחרת וחברי הקבוצה סרים למרותה ללא עוררין ומתרחקים מבני משפחתם. כמו כן הם

דורשים מבני המשפחה כספים רבים לרכישת מתנות עבור קבוצת הלימוד. בני המשפחה חששו, וחששם היה מוצדק, שריקי שחם ידעה אודות הברורים שערכו בני משפחות החברים בכת. המשפחות והעדה הפכו מטרה לאיומים קשים. דני ויג פנה אליה תוך שהציג עצמו כתורם למרכז. בחקירתה השיבה כי את המרכז מימנו תורמים פרטיים. היא מכירה את פנינה שפיגל ואף הגישה תצהיר בתביעה בינה לבין ריקי שחם לפני כשנתיים.

עד ההגנה עו"ד אבי דבידוב, אשר שכר חדר ושירותי משרד מעו"ד דניאל בשנים 2007 – 2009, הצהיר, כי נהג להעביר לקוחות לנתבע לאחר שעזב את משרדו, וכי לקוחות עסקיים גדולים שהעביר לעו"ד דניאל והיו מאוד מרוצים ממנו, עזבו את עו"ד דניאל, כנראה לאור הכתבה באינטרנט אודות התביעה שהוגשה נגדו.

מטעם הצדדים העידו מומחים לבדיקת הקלטות ותמלול, זיהוי קול ואותנטיות קלטות ובית המשפט מינה מומחה מטעמו. ביום 5.8.12 קבעתי כי הקלטות פסולות והן הוצאו בתיק.

39. עד ההגנה, עמית בן ארויה, נחקר לגבי נספח 33 לתצהירו של עו"ד דניאל, הכתבה בעיתון דה מרקר שנושאה **'תביעה בסך 700,000 ₪ נגד עו"ד אורי דניאל: גול כספים מלקוחות'** וטען לחיסיון לגבי מקורות המידע. לדבריו, ככלל יש מס' אפשרויות להגעת חומר לכתבה, בין היתר גורם בעל אינטרס שמעביר את התביעה שהוגשה, או בדיקה של כתב בבית המשפט. העובדה שהכתבה פורסמה כחודש לאחר הגשת התביעה יכולה להיות תלויה בשיקולים שונים של הכתב. לדבריו יש תפוצה לאתר, תפוצה לעיתון מודפס ותפוצה למגזין. התפוצה היא בעשרות אלפי עותקים של עיתון הארץ באופן כללי. למיטב ידיעתו, כחודש לפני עדותו, שהייתה ביום 30.1.11, הכתבה הוסרה מהאתר לבקשת ב"כ עו"ד דניאל. מר בן ארויה העיד שלא הוגשה תביעה נגדו ו/או נגד העיתון.

40. עו"ד אורי דניאל טוען בתצהירו, שצורף לתצהיר עדות ראשית של התובעים חומר ראיות שאינו קביל, כולל הקלטות, שכבר הוצאו מהתיק, רשימת לקוחות ותיקים במשרדו שהושגה לכאורה תוך חדירה למחשבי משרדו. בחקירתו העיד, כי מעולם לא הפיק, לא נתן, ואף לא עו"ד ממשרדו, רשימת לקוחות. (ע' 315 שורות 19 – 25 לפרוטוקול). הוא עו"ד משנת 1995 ומאז 1996 עומד בראש משרד עו"ד שבבעלותו, הוא מייצג לקוחות רבים בתחומים שונים של המשפט המפורטים בתצהירו. לדבריו, עד לתביעה דן לא הוגשה נגדו ו/או נגד עו"ד ממשרדו כל תביעה שהיא.

לטענתו, בשמה של התובעת ועבורה, נוהלה מערכה נגד פנינה שפיגל שהשתייכה לכת עד שנת 2006, בעקבות תביעה שהגישה נגד התובעים, אשר אף פתחו במערכה נגדו מתוך חשש שהוא סייע לפנינה שפיגל. כן פעלו נגד עורכי דינה של פנינה שפיגל, נגד בני משפחות של חברים בכתב ונגד כל מי שעושה להצלת חברי הכת.

לטענתו, נתבע שכנגד 3, דן ויג, הוא פושע סדרתי שאינו חוקר פרטי, היה אסיר בכלא בשל שורת מעשי זיוף, מרמה, תחבולה, תצהירי שקר, התחזות לחוקר פרטי, סחיטה ונשלח על ידי התובעים ונתבעים שכנגד 1-2 לבלוש אחרי הנתבע ואחרים תוך זיוף זהותו וזיוף קלטות.

41. לדברי עו"ד דניאל, הנתבעים שכנגד 4-5 הם חב' חקירות והבעלים שלה שעל פי תצהירו של דן ויג עבורם ביצע את הבילוש אחרי הנתבע.

הנתבע שכנגד 6 היה בא כוחם של הנתבעים שכנגד 1-2 ונקט בשמם הליכים משפטיים מיותרים ופוגעניים כדי לסחוט את הנתבע ולגרום לפנינה שפיגל לחדול מתביעותיה. בחקירתו העיד, כי נתבע

6/עו"ד שניאורסון אמר לו מפורשות בשיחה ביניהם, כי אם הוא יגרום לפנינה שפיגל לחזור בה מתביעתה, יוסרו כל ההליכים המשפטיים נגד הנתבע.

42. לטענת עו"ד דניאל, דן וייג נשלח אליו ואל אחרים תוך התחזות לאחר והקליט אותו, הוא בלש אחרי עו"ד דניאל ואחרי אחרים, תוך התחזות לאחר וזאת, כאשר, עובדת היותו של דן וייג עברין מסוכן הייתה ידועה לשולחיו.

לטענתו, התובעים, באמצעות עו"ד שניאורסון, ניסו לסחוט אותו באמצעות נקיטת הליכים נגדו גם בוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין.

לטענת התובעים, שהוא זה שהפר את הסכם הפשרה שנחתם ביניהם ביום 11.12.05 ושלטענת התובעים, הוא בוטל על ידם, טוען עו"ד דניאל שאין ממש בטענה זו וגם מההתכתבויות שצורפו לתצהירה של מי שהייתה בעבר באת כוחם – עו"ד איה לביא, עולה, כי הנתבע העביר מספר רב של קלסרים, מסמכי מקור, צוואות, הסכמים ועוד. ביום 16.11.06 ציינה עו"ד איה לביא בהודעת דואר אלקטרוני ששלחה, כי נותר בידיו קלסר אחד שלא נמסר, טענה, שעו"ד דניאל דחה מה שמצביע שהוא קיים את הסכם הפשרה. לטענתו, עו"ד לביא לא צירפה לתצהירה תכתובת נוספת ביניהם לאחר 21.1.07 המלמדת כי הסכם הפשרה הושלם, ללא דרישה לקבלת חומר נוסף. ביום 18.2.07 וביום 15.3.07 העבירה אליו עו"ד לביא אישור על תשלומים על פי הסכם הפשרה, ללא כל דרישה לקבל חומר נוסף, שכביכול, נותר אצלו. גם צוואות התובעים הועברו אל עו"ד לביא, כעולה ממכתבה מיום 5.2.06 (נספח ח' לתצהירה).

לעניין הקלטות, טוען הוא, כי מעולם לא קיבל קלטות מהתובעים ובידיו קלטות של חלק מהשעורים שהקליט במקום לכתוב את מהלכם. זו הסיבה שבמכתביה, לא הזכירה עו"ד לביא את הקלטות, שמצויות בידיו כתלמיד בכת שהקליט באדיקות את דבריה במקום לרשום אותם. בכל מקרה, גם אם בשגגה, נותר בידו מסמך, אין זו עילה לביטול הסכם הפשרה.

44. בחקירתו העיד עו"ד דניאל, כי הינו מחזיק במסמכים, שהגיעו לידי לא כעורך דין ולאחר הסכם הפשרה. (ע' 297 שורות 3 – 5 לפרוטוקול). למרות שעל פי הסיכום עם עו"ד איה לביא, הוא היה רשאי לצלם כל חומר שמסר לתובעים על פי הסכם הפשרה, הוא לא עשה כן ולא השאיר לו עותק מהמסמכים. (ע' 298 לפרוטוקול). עוד לטענתו, הסכם הפשרה אינו אוסר הפרת חיסיון עו"ד לקוח והוא אינו מתייחס לנושא זה ובכלל, לא ברור לאיזה מידע שלכאורה מסר לפנינה שפיגל, מתייחסים התובעים. המידע הגיע לפנינה שפיגל, כחברה בקבוצת הלימוד במשך 13 שנים והוא לא מסר כל מידע החוסה תחת חיסיון עו"ד לקוח.

לטענתו, לראשונה בתצהירי התובעים הופיעה טענה, שלא עלתה קודם לכן ולפיה, הסכם ההלוואה מזויף ושהנתבע כלל לא העביר כספים לתובעים. מעבר לעובדה שמדובר בהרחבת חזית, הרי שהסכם הפשרה עצמו מצביע על ההלוואה, כאשר מפורט בו שיש מחלוקת בין הצדדים לו, בקשר עם הסכם ההלוואה שלטענתו נערך בשנת 1998, הגם, כך על פי הסכם הפשרה, שברור שהוא העביר כספים לתובעים, כאשר התובעים טענו אז, כי מדובר במתנה. כספי ההלוואה הועברו מחשבון הבנק שלו ו- 100,000 דולר הגיעו ממימוש דירה של אביו.

45. עוד דניאל טוען, כי מסר לתובעים את תמורת מכירת דירתו מנישואיו הראשונים. בחודש מאי 1997 הוא רשם שיק לפקודתם על סך 350,000 ₪ השיק לא נפרע ובמקומו העביר מחשבונו הפרטי לחשבון הנאמנות שנוהל על ידו עבור התובעים את הסכום. ביום 8.7.97 לאחר לחץ שהופעל עליו העביר לאותו חשבון 130,000 ₪ נוספים למימון רכישת מכונית לתובעת ובחודש יוני 1997 שילם

מכרטיס האשראי שלו 5,000 ₪ נוספים. הוא הקליט את התובע שטוען כי הכספים ניתנו ע"י עו"ד S דניאל במתנה (נספח 44 לתצהיר הנתבע).

בחקירתו העיד שלצורך רכישת הדירה בפריז עבור ריקי שחם, התגייסו חלק מהתלמידים, וכל אחד מהם נתן \$100,000. מכיוון שהכסף שגויס לא הספיק, היא פנתה לחברי הקבוצה לגייס כספים משפחותיהם, גם אם יהיה מדובר בהלוואה. אז הסכים עו"ד דניאל לגלות שיש לו כסף שיינתן כהלוואה. את הצוואות בהן הוא מוטב הוא החזיק מכוח ההלוואה. פנינה שפיגל הייתה אף היא מוטבת בצוואה, אך הוא מעולם לא מסר לה את הצוואה. לטענתו, כל מי שהשתתף ברכישת הדירה בפריז, נרשם כמוטב בצוואותיהם השונות של התובעים. עו"ד דניאל העיד שלא מסר לגבי פנינה שפיגל מסמכים שחוסים תחת יחסי עו"ד לקוח והוא לא מסר לה בעצם דבר. הוא גם לא מסר לפנינה שפיגל פרטים לגבי רכושם של התובעים, אשר הם עצמם פרטו בפני חברי הקבוצה את כל רכושם ללא סודות. חברי הקבוצה גם ידעו את מספר חשבון הנאמנות שהנתבע החזיק עבור התובעים, כיוון שהם נהגו להעביר לחשבון זה כספים.

46. בחקירתו העיד עו"ד דניאל, כי הוא ייצג את התובעת בתביעת עיזבונות שארכה שנים, במכירת דירה במבוא גילת וכן את דליה שחם במכירת דירה, שבפועל הייתה שייכת לריקי שחם ורק רשומה על שם דליה שחם (גיסתה). התיקים המסומנים א'-ח' הם ענייני העיזבון, תיק י' הוא רכישת הדופלקס של התובעים ותיק יא' עניינים כלכליים הקשורים לחו"ל. תיק מס' ט' הוא עניינים נוספים וכן טיפל בצוואות והסכמי הלוואה.

את העבודות המשפטיות לא עשה כעורך דין במשרדו, אלא כחלק מהקבוצה. הוא עשה, כמו שאר חברי הקבוצה, כל מה שאמרו לו לעשות וצוואות בני הזוג שחם הוחלפו מדי פעם כדי להציג בפני התלמידים במהלך השיעורים. הוא טיפל בצוואות התובעים, למעט אלה שהוא סומן כיורש או כמנהל עיזבון. בני הזוג שחם נהגו להחליף צוואות לפי הצורך לגייס מוטיבציה של תלמידים. את דליה שחם הינה גיסתה של ריקי שחם וסגניתה, הכיר בקבוצה והזוגיות ביניהם הייתה באופן שהיא שימשה "הייתה כמו אמא חונכת שלי" (ע' 335 שורה 18 לפרוטוקול).

47. עו"ד דניאל העיד, שעל פי אחת הצוואות, הוא הוא יורש והתמנה כמנהל עיזבון, יש צוואות שלא הוא ערך, כגון ת/3 והיו לתובעים עו"ד נוספים. הנתבע דחה מכל וכל את הטענה שהוא העביר לפנינה שפיגל נתונים לגבי פרטי רכוש של התובעים ולטענתו, הפרטים ורכושם של התובעים היה ידוע לכל חברי הקבוצה, הן מהסיבה שהקבוצה קנתה לה פריטי רכוש והן מהסיבה שלא היו סודות, וכמו כן היה חשבון נאמנות שהנתבע נתן בו הוראות בשם התובעים. חברי הקבוצה ידעו את מספר חשבון הנאמנות כיוון שהם נהגו להעביר לשם כספים. בתצהיר שנתן בתביעה של פנינה שפיגל הוא אישר שפנינה שפיגל נתנה לתובעים סכומי כסף גבוהים, את כתבי הטענות של פנינה שפיגל ערך עו"ד אוהיון והוא הנתבע העיד בתביעה שם.

לדבריו, דני ויג פנה אליו והזדהה כלקוח שרוצה לשכור את שירותיו, הוא הציג עצמו כמנהל חברה נדל"נית לפרויקטים בארץ ובעולם ולא זכור לו שהוא שוחח עם דני ויג על פנינה שפיגל.

49. עדת ההגנה שכנגד, אייל שפיגל, בתה של פנינה שפיגל, הגישה נגד אמא תביעה בגין הנזקים הנפשיים והפיזיים שהיא גרמה לה. לדבריה, התובעים בתביעה דגן וחברים נוספים עומדים לצידה ומסייעים לה פיזית ונפשית. לטענתה, עו"ד דניאל הוא המושך בחוטים ומונע את סיום הליכים המשפחתיים וחידוש הקשרים המשפחתיים ואף פגע באמא אשר חשבה שיש להרחיקו מהקבוצה.

1 בחקירתה העידה, כי איש לא ביקש ממנה ליתן תצהיר בתביעה דן, אלא הייתה זו החלטתה כאשר
2 נודע לה אודות התנהלות ההליכים המשפטיים ומהיכרותה עם עו"ד דניאל מילדות. על פי עדותה
3 מזה כחמש שנים, היא עובדת כמנהלת פרויקטים במשרד דן אלכסנדר בבעלות דני גולדברג שהוא
4 חבר בקבוצה וחבר קרוב שלה.

5 היא פנתה למשרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן מיוזמתה ומבלי ששלמה להם שכר טרחה, ובמקרה,
6 משרד זה ייצג גם את התובעים. לאחר מכן גם היא וגם התובעים עברו למשרד עו"ד ארז שנאורסון
7 בהמלצת דן ויג, אותו פגשה לפגישת היכרות בהמלצת משרד הרצוג פוקס נאמן. לעו"ד שנאורסון
8 היא שילמה שכר טרחה בסך 55,000 ₪ מכספי הלוואה שנלקחה מהבנק וממכר בשם סרג' שגם הוא
9 משתתף בשיעורים של התובעת. לעו"ד ארז שנאורסון הצטרפה בייצוג גם עו"ד דורית ארבל, לה
10 שלמה אייל שפגל שכר טרחה בסך 40,000 ₪.

11
12
13 50. אפרת אלמוג העידה שבשל קשייה בהתנהלות מול אמה, אשר הייתה מאוד דומיננטית
14 והתערבה בחייה, סבלה מהפרעות אכילה ועוד טרם שהכירה את התובעת הייתה בטיפול פסיכולוגי
15 לאור הקשיים בבית הוריה. לגרסתה, אינה מנוכרת מבני משפחתה ומצויה עם חלקם בקשר הדוק.
16 בחקירתה העידה כי הגישה תצהיר מרצונה, לקבוצה הגיעה דרך חבר בשם חגי ארבל והיא טופלה
17 טיפול פסיכולוגי אצל לילי שחם, היא הצטרפה לקבוצה בשנת 2005 ולא הכירה את עו"ד דניאל.

18
19
20
21 51. בתצהיר שהגיש אבי שחם בתביעה שכנגד שהוגשה נגדו, הוא מפרט שעו"ד דניאל זייף פעמיים
22 את הסכם ההלוואה הנטען על ידו ועשה בו שימוש כדי לקבל כסף במרמה מהתובעים. הוא התייחס
23 לכך שעו"ד דניאל הציג גרסה נוספת לגבי הסכם ההלוואה ולפיה הוא נחתם מספר שנים לאחר
24 המועד המצוין בו, מה שלטענתו סותר את כל הגרסאות האחרות של עו"ד דניאל.
25 לגרסתו, דרישת עו"ד דניאל להשבת "המנחות" שניתן כביכול לתובעים מתבססת על כך שמתנות
26 אלה ניתנו על ידו כשהן מלוות בתנאי שאבי וריקי שחם ינהגו בו בהגינות ולא יגישו נגדו הליכי סרק,
27 אך לטענתו, כלל לא קיבלו מנחות ולא היה להם תנאי ואין כל ממש בטענות עו"ד דניאל. כמוכן, אבי
28 שחם דוחה את כל טענות עו"ד דניאל לגבי התנהלות הקבוצה והפעלת לחצים כלפי חבריה.
29 אבי שחם טוען בתצהירו, שעו"ד דניאל השתתף בשיעורים שהעבירה ריקי שחם, שילם דמי
30 השתתפות לכיסוי הוצאות מקום ואירוח, כפי ששילמו כל המשתתפים האחרים ושהסתכמו במאות
31 שקלים בודדים לחודש. הוא נתן וקיבל מתנות בימי הולדת כמו כולם והיה מיווד באופן אישי עם
32 התובעים. בחלק מהזמן הוא היה בן זוגה של אחותו של אבי שחם והיה בן בית בביתם ואף בילה
33 איתם באופן שוטף.

34
35 52. לענין תדפיסי הבנק מחשבון הנאמנות שניהל עו"ד דניאל עבור התובעים וטענתו, שהעברות
36 מסוימות בחשבון הם כספים שלו, טוען אבי שחם שאין כל הסבר לטענה זו לפיה, לכאורה עו"ד
37 דניאל העביר לחשבון מאות אלפי דולרים לחשבון. לטענתו, כלל לא ברור מדוע לא הבטיח את
38 זכויותיו בסכומים אלה וזאת אל מול העובדה שהוא החתים את התובעים על הסכם הלוואה של
39 100,000 דולר בלבד. אבי שחם מפנה להקלטת שיחה בינו, לבין אחותו ולבין עו"ד דניאל, שלטענתו
40 מלמדת על דרכו הפסולה של עו"ד דניאל, במהלכה אבי שחם, כך לטענתו, מביע תדהמה לניסיון

סחיתת הכספים על ידי עו"ד דניאל. לטענת אבי שחם, הסכם הפרשה נחתם כהסכם כניעה של התובעים, אשר המיט עליהם תביעה סחטנית של גבי פנינה שפיגל וכדי לא להמשיך להיסחט הגישו את התביעה דן.

53. בחקירתו העיד אבי שחם, כי חתם על התצהיר בקונסוליה בפריז וקיבל אישור קונסולארי שאותו לא המציא לביהמ"ש ולדבריו **"לא יכול להיות אחרת"**. בהמשך העיד, שהיו שני תצהירים עליהם חתם, אינו זוכר את ההבדל ביניהם, האחד בפני הקונסול בפריז. כשנשאל היכן חתם על התצהיר שהוגש בתביעה שכנגד, כנתבע שכנגד, השיב שהוא חתם בפני עו"ד אלירס בקל בעת שהותו בפריז. לדבריו, עו"ד בקל שהה מספר ימים בפריז והתצהיר נחתם בפניו בלובי של מלון **"אני קראתי את התצהיר ביחד אתו וחתימתי"**. כשנשאל, כיצד כותב עו"ד בקל באימות התצהיר שהתצהיר נחתם כאשר אבי שחם שוהה בחו"ל ועו"ד בקל משוחח איתו בשיחת וידאו השיב, **"אני לא יודע איך זה מסתדר. אני יכול להגיד לך שמה שזכור לי שחתימתי על התצהיר בפריז. היו לנו שיחות ועידה בוידאו על נושאים רבים. כל שאני זוכר זה שחתימתי על התצהיר כשפגשתי אותו"**.

54. לדבריו, את משרד חקירות לפידים ואת יעקב לפיד הכיר עם תחילת התנהלות התיק מול גבי פנינה שפיגל ומשרד עוה"ד הרצוג, פוקס נאמן שייצג אותם המליץ לקחת משרד חקירות. בפגישה הראשונה נכחו התובעים, דני ויג ויעקב לפיד והיא נסבה סביב החקירה של גבי פנינה שפיגל. בפגישה הראשונה לפיד הציג בפניהם את המשרד, את השירותים שהוא נותן ובתחילת העבודה הם גיבשו יחדיו רעיונות ודרכי פעולה. בתום החקירה לגבי פנינה שפיגל, הוא קיבל דו"ח חקירה מסודר שלא היה משמעותי.

את שכה"ט של משרד לפידים הוא שילם מכיסו, ייתכן שבגלל פרוצדורות ובעיות טכניות חלק מהכספים הגיע מאנשים אחרים, אך תמיד הכסף הושב להם. את דני ויג הכיר במשרד לפידים ולא ידע ששמו דני ויג, ומבחינתו, הוא "דני מלפידים". לא הייתה לו כל התקשרות נפרדת עם דני ויג, אלא עם לפידים ששם הוא עבד ובשם לפידים עסק גם בחקירה לגבי עו"ד דניאל. לגבי חלק מהחקירות, אבי שחם היה בקשר ישיר עם יעקב לפיד, והיה בקשר עם דני מלפידים בעניין החקירה של עו"ד דניאל, כאשר משרד לפידים ביצע עבור אבי וריקי שחם מספר חקירות, כולל בחקירה מול פנינה שפיגל. משרד לפידים נהג לפנות אליו בתכניות פעולה, כשם שדני מטעם לפידים יזם פעולות חוקיות כבעל מקצוע. דני ויג שאל אותו לגבי החקירה של עו"ד דניאל אך לא לגבי כל חקירה שערך במסגרת שיקוליו המקצועיים. הוא ידע שדני ויג עורך חקירה מול דנית קרן, שעמדה בראש המרכז לנפגעי כתות, פעולה שערך במסגרת חקירתו ולא כהזמנת עבודה מטעם אבי שחם וחקירה זו נודעה לו בדיעבד. אבי שחם ידע אודות חקירה שדני ויג ערך לגבי מנחם גולדברג ולא ידע שהוא עורך חקירה לגבי נועה לביא.

55. לגרסתו, לא היה כל רעיון להקליט את עו"ד דניאל אלא באמצעות משרד החקירות הם חיפשו קשר לפגיעה ביחסי עו"ד-לקוח והרעיון לחקור בעניין עו"ד דניאל עלה לאחר סיום חקירתה של פנינה שפיגל ולצורך כך נפגש עם דני ויג שמבחינתו ייצג את משרד לפידים, אך הוא לא נכח בפגישה בה הוחלט על חקירה זו. רוב הדברים נעשו טלפונית ומטרת החקירה הייתה למצוא קשר בין עו"ד דניאל לפנינה שפיגל והפרת יחסי עו"ד לקוח וסודיות. דני מלפידים הוא שפנה אליהם טלפונית בניסיון לקדם את העניינים והנושא של חקירת עו"ד דניאל עלה תוך כדי שיחה. תשלומי שכה"ט

נמסרו לדני ויג שמבחינת אבי שחם היה נציג לפידים והוא לא נתן קבלה. חקירת עו"ד דניאל לא הסתיימה אלא התפוצצה עם הגשת התביעה שכנגד ולכן הוא לא קיבל כל דו"ח.

לעו"ד שניאורסון הגיע בהמלצת דני ויג, אותו הכיר אז כדני שריר, כפי שדני הציג את עצמו ורק בדיעבד ידע שזה דני ויג. בפגישה הראשונה במשרדו של עו"ד שניאורסון נכח דני ויג ונראה היה שהוא ועו"ד שניאורסון מכירים היטב. נודע לו לראשונה, שדני הוא דני ויג ולא שריר, בעת הגשת התביעה שכנגד נגדו. לדבריו, שכה"ט לעו"ד שניאורסון שולם מכספו בלבד, אך הוא ורעייתו נטלו הרבה הלוואות ויתכן שהגיעו שיקים לתשלום שכר טרחתו של עו"ד שניאורסון גם מגן דניאל וגם מדני גולדברג וגם מאיה לביא, אך כל תשלום ששולם עבורם הוחזר תמיד. כולם הם חבריו הקרובים וחברים בקבוצה.

56. אבי שחם העיד, שהוא ורעייתו עזבו את הארץ, הוא עובד בצרפת בשותפות עסקית לגבי פרויקטים עם שותף – שהוא גם חבר, שכן וחבר בקבוצה בשם סרז' פס. הוא אישר בעדותו שהוא ורעייתו ביקרו בחודש אפריל 2012 ביפן, הם נוהגים לנסוע לבית בסרז'ק, שאינה אחוזה אלא חווה והוא שייך לחברה שבבעלות שותפו, סרז' פס, אבל בגלל פרוצדורה ומיסים **"סגרנו את החברה והוא ביקש לרשום את הבית על שם אשתי"** כשבנייהם הסכם נאמנות, אך מעשית המקום שייך לסרז' פס. בנוסף, בבעלותם דירה בפריז ודירה במבוא גילת. אשתו עובדת בצרפת כיועצת בחברת הייטק בחברת איברייסט, שאינו יודע אם הינה בבעלותו של חגי ארבל, אך הוא עובד שם ומראשי החברה והוא חברו הטוב וחבר בקבוצה.

כאשר הופנה לתצהירו שהגיש כתמיכה לבקשה לביטול צו עיכוב מהארץ, בה כתב שחגי ארבל הוא הבעלים של החברה, השיב – הוא מראשי החברה, אך אף אחד לא הראה לו מסמכים מי ראשי החברה, אך הוא יודע שחגי ארבל אחראי לניהול שלה. לגרסתו, הוא לא רכש את האחוזה בצרפת ואין מדובר ברכישה מכספו, את הדירה בפריז ובמבוא גילת רכש מכספו במשך 20 שנות עבודתו.

57. יעקב לפיד בתצהירו מטעם נתבעים שכנגד 4-5 (יעקב לפיד וחברת לפידים) טען שמשרד עוה"ד הרצוג, פוקס, נאמן פנה אל לפידים בשנת 2009 לבצע חקירה עבור ריקי ואבי שחם ויעד החקירה לא היה עו"ד דניאל. לא הייתה הזמנת עבודה לגביו והוא לא נחקר בשום צורה שהיא. חקירה זו הסתיימה בחודש מרץ 2009 על פי דו"ח אחרון ללקוח מיום 1.4.09. לפידים העסיקה מדי פעם את דני ויג, קצין משטרה לשעבר המועסק על ידי משרדי חקירות במשימות של דיבוב והקלטה. ללפידים לא כל קשר להקלטות בכתב התביעה שכנגד, לפידים לא הזמינה מדן ויג את ביצוען ולא הזמינה ממנו כל משימה הקשורה לעו"ד דניאל, שאין לה כל קשר עם חקירתו. יעקב לפיד צרף לתצהירו מכתב מיום 10.5.10 מדני ויג, בו דני ויג מתנצל ששמות נתבעים שכנגד 4-5 שורבבו לכתב התביעה שכנגד וכן, שלא הייתה להם נגיעה ואחריות לעבודות ההקלטה שבוצעו כנגד עו"ד דניאל. אלה הן פעולות עצמאיות שבוצעו על ידי דני ויג, ללא זיקה מקצועית כלפי נתבעים שכנגד 4-5 ומדובר בטעות בתום לב שלו.

58. בחקירתו העיד שדני ויג עבד כעצמאי ולא כשכיר במשרד והוא עבד עבור הרבה מאוד משרדי חקירות. דני ויג לא הועסק במשרד לפידים בכל חקירה שהיא, כולל לא בחקירה שקשורה לפנינה שפיגל. משרדו לא עסק בעניינו של עו"ד דניאל ואינו זוכר אם עסק בנושא מנחם גולדברג, אך במשרד היה תיק שנוגע למרכז לנפגעי כתות, שגם בו לא הועסק דני ויג כחוקר ולא היה לו כל קשר

לעבודה במשרד לפידיים. לטענתו, לא הוא זה שהכיר בין דני ויג לאבי וריקי שחם, אך הוא מניח שהם פגשו בו כשהיו במשרדו. הוא גם לא זוכר שדני ויג השתתף אי פעם בפגישה עם אבי וריקי שחם. לדבריו, "יכול להיות שהוא הציץ פנימה", לישיבה עם בני הזוג שחם.

בדיעבד, הסתבר לו, שדני ויג נהג לגנוב לקוחות מהמשרד, דבר שנודע לו בדרך מקרה מתיק שלא קשור לתביעה דנן. נודע לו שלדני ויג הרשעות פליליות לאחר שהתעוררו בעיות בתיק אחר. משרדו העסיק את דני ויג בפעולות דיבוב בעניין מסוים עבור בני הזוג שחם, בתיק החקירה של פנינה שפיגל והדיבוב היא פעולה שלא נתבקשה על ידי הלקוחות אלא הוחלטה על ידו כאיש מקצוע. הוא לא העסיק את דני ויג בדיבוב בתיק של עו"ד דניאל והמרכז לנפגעי כתות. הקשר של נתבעים 4-5 עם דני ויג הסתיים בחודש מרץ 2009 וטרם פרשת עו"ד דניאל. התשלום עבור עבודות החקירה של פנינה שפיגל והקרן לנפגעי כתות בוצע על ידי עו"ד איה לביא. לדבריו, עו"ד שניאורסון מעולם לא שוחח בנושא אורי דניאל ו/או פנינה שפיגל ו/או דני ויג.

לגרסתו, אינו יודע בבירור שה"ה שחם פגשו את דני ויג במשרד לפידיים ודני ויג קיבל משימות ממשרדו והגיע למשרד כדי לדווח אודות עבודתו.

58. ביום 26.2.14 ניתן תוקף של פס"ד להסדר פשרה שהוגש לביהמ"ש, בין עו"ד דניאל לנתבע שכנגד 6 – עו"ד שניאורסון, לפיו התביעה שכנגד נגד נתבע שכנגד 6 נדחתה. כיוון שהתביעה נגד עו"ד שניאורסון נדחתה טרם כתיבת פסק דין זה, אתייחס לחלקים בתצהירו, שאינם נוגעים לתביעה כנגדו.

עו"ד שניאורסון טען בתצהירו שהוא מאמין שלתובעים יש עילת תביעה נגד הנתבע וכי הקלטות לא "בושלו". בחקירתו העיד, שלמיטב זכרונו כתב ההגנה בתביעה שכנגד דנן, נגד לפידיים ודן ויג הוכן על ידו לבקשת דן ויג, אשר גם נתן לו התחייבות לשלם את שכר טרחתו, שבפועל, לא שולם. דן ויג הציג עצמו כמי שפועל גם בשם לפידיים

התובעים פנו אליו לראשונה בחודש יוני 2009, כאשר ביקשו ממנו לטפל בתביעה של פנינה שפיגל, והופנו אליו ע"י דן ויג. ההקלטות שביצע דן ויג הגיעו אליו באמצעות התובעים והוא ייצג את התובעים בתביעה נגד פנינה שפיגל וגם את איל שפיגל בתביעה נגד אמה – פנינה שפיגל ואת אמיר לויז מהקבוצה נגד פנינה שפיגל. בעת שהתובעים שהו בחו"ל היו עמו בקשר מטעמים, דן אלכסנדר, איה לביא, אורי שחם.

כאשר קיבל את הקלטות הבין שהזמנת העבודה בוצעה ממשרד לפידיים שהקצה את דן ויג לצורך ביצוע המשימה. לאחר שהוא הגיש בשם התובעים, את התביעה דנן, פנה אליו עו"ד דניאל וניסה לנהל עמו מו"מ כדי שהתביעה נגדו תימחק או שהצדדים יגיעו לפשרה.

התביעה העיקרית

הסכם הפשרה

59. ביום 11.12.05 נחתם בין התובעים לנתבע הסכם פשרה, (נספח ו' לכתב התביעה שכנגד) במסגרתו טען עו"ד דניאל שנתן לתובעים הלוואה בסך \$148,000 בהתאם להסכם הלוואה ביניהם

משנת 1998 והתובעים טענו שלא ידעו אודות הלוואה זו. הוסכם ביניהם שהתובעים ישלמו לנתבע \$90,000 וצוין בהסכם, כי התשלום האמור לעו"ד דניאל אינו קשור עם תפקידו כעורך דינם של התובעים, אלא קשור עם מערכות הקשרים הנוספים שהתקיימו בין הצדדים ועם המחלוקות שהתגלו ביניהם בעניינים אלה, וכי בהתאם לכך לא תוצא חשבונית מס בגין התשלום. סוכם שהתשלום הנ"ל יהיה תמורת כל הכספים שעו"ד דניאל נתן, שלא במסגרת השירותים המשפטיים. בהסכם התחייב עו"ד דניאל להשיב לתובעים את כל החומר השייך להם, תוך שבאפשרותו לשמור לעצמו עותק ממנו. עפ"י הסכם הפשרה (הואיל מס' 2) המחלוקות שהוסדרו במסגרתו הינה המחלוקת בשאלת ההלוואה שנתן עו"ד דניאל לתובעים בשנת 1998.

ס' 2.4. להסכם הפשרה קובע שעם התשלום לעו"ד דניאל נתבע והעברת המסמכים לתובעים, יסתיימו המחלוקות ביניהם ולא תהינה להם טענה ו/או דרישה ו/או תביעה האחד כלפי האחר ובכלל זה בקשר לטיפול המשפט שנתן עו"ד דניאל לתובעים ובקשר להסכם ההלוואה.

60. אמנם הסכם הפשרה מגדיר את המחלוקת בה הוא עוסק רק לגבי הסכם ההלוואה, אך הוא עסק גם בנושא השבת החומר של התובעים שהיה בידי עו"ד דניאל וגם בסיום המחלוקות כתוצאה מהייצוג המשפטי שנתן לתובעים.

בהסכם הפשרה שנחתם בין הצדדים נקבע מפורשות שעם תשלום \$90,000 ע"י התובעים והעברת החומר המצוי אצל עו"ד דניאל לתובעים (תוך השארת עותק מהמסמכים אצל הנתבע) לא תהינה לצדדים כל טענות ו/או דרישות הן לגבי ההלוואה הנטענת ע"י עו"ד דניאל עפ"י ההסכם משנת 1998 והן לגבי הטיפול המשפט של עו"ד דניאל בעניינם של התובעים. (ס' 2.4 להסכם הפשרה).

לאור המפורט בס' 2.4 להסכם הפשרה, טענת התובעים לרשלנות בטיפול המשפטי שנתן להם עו"ד דניאל, נכללת ובאה לידי סיום בהסכם הפשרה ולפיו, לא יהיו לתובעים טענות כלפיו בעניין הטיפול המשפטי שנתן להם. הטיפול המשפטי כולל וממנו נגזרים, כל התשלומים ששילמו לו התובעים והקבלות שקיבלו ממנו ולכן אין לקבל את טענת התובעים, לאחר שההסכם בוצע, שיש להורות לעו"ד דניאל להמציא חשבוניות, פרוט כספים ועניינים בהם טיפל עבורם, חשבוניות שניהל עבורם בנאמנות כעו"ד.

61. התובעים לא המציאו בדל של ראיה לטענתם, שמסרו לעו"ד דניאל כספים, הן ממכירת דירה, הן מכספי אבי התובעת, או מכל מקור אחר, מבלי שקיבלו קבלה על כך וגם לא המציאו כל ראיה לרשלנות בטיפול המשפטי שנתן להם.

נקבע: **"מעמידים בעל דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלוונטית שהיא בהישג ידו ואין לו לכך הסבר סביר - ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה הייתה פועלת כנגדו (602ז)".** [עא 55/89 קופל \(נהיגה עצמית\) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ](#) מד(4) 595

62. לגבי חפצי האומנות, אילו התובעים אכן סברו שעל עו"ד דניאל לשלם 40,000 ₪ תמורת חפצי אומנות, ו/או למסור להם דיווח כלשהו ו/או קבלות, היה עליהם לדרוש זאת ממנו, טרם שחתמו על הסכם הפשרה. לא רק שעו"ד דניאל (ס' 94 לתצהירו) הכחיש את קבלת החפצים, אלא שהתובעים לא המציאו בדל של ראיה ו/או עדות לטענות אלה, ככל שהיה ממש בטענותיהם, נושאים אלה היו באים לידי ביטוי בהסכם הפשרה שנחתם בין הצדדים.

א (תל אביב) 2892-12/09 *** ריקי שחם רביצקי, אבי שחם נ' אורי דניאל

אני דוחה את טענות התובעים לרשלנות בטיפול המשפטי שהעניק להם עו"ד דניאל, אני דוחה את דרישתם לקבלת חשבוניות וקבלות, אני דוחה את טענות התובעים שמסרו לעו"ד דניאל חפצים ושעליו לשלם להם \$40,000 ואני דוחה את טענתם לגבי חשבון הנאמנות שנוהל ע"י עו"ד דניאל.

הטענה להפרת הסכם הפשרה

63. לטענת התובעים, עו"ד דניאל לא המציא להם את כל המסמכים להם התחייב בהסכם הפשרה. עו"ד דניאל הצהיר (ס' 73 לתצהירו) שכל המסמכים הועברו לתובעים בסמוך לחתימת הסכם הפשרה ובהמשך, כאשר אותו בשנת 2006. עו"ד איה לביא הצהירה, כי ביום 5.2.05 נמסרו לה "מספר מצומצם" של מסמכים – אינה מציינת מה כמות המסמכים וביום 14.11.06 קלסרים נוספים – אינה מציינת כמה קלסרים. ביום 11.12.05 שלח עו"ד דניאל (נספח 40 לתצהירו) מכתב לעו"ד איה לביא אשר ייצגה את התובעים ובו פרט 12 תיקים שבידיו בעניינם של התובעים. באותו מכתב כתב, שלמיטב ידיעתו אין במשרדו תיקים נוספים של התובעים, וככל שיימצאו יעבירם לתובעים. עוד כתב שמדובר בקלסרים גדולים וכל שיבקשו התובעים, יקבלו. על אותו מכתב, נכתב בכתב יד ביום 11.12.05 "נלקח ע"י שליח למשרדה של איה לביא בצלאל +3 העתקי הסכמים.

64. מהמסמכים שצורפו לתצהירה של מי שייצגה אז את התובעים – עו"ד איה לביא, עולה, כי עו"ד דניאל העביר מספר רב של קלסרים, מסמכי מקור, צוואות, הסכמים ועוד. ביום 5.2.05 הוא שלח לעו"ד איה לביא מכתב לו צורפו מסמכים מקוריים, כולל צוואות התובעים. ביום 13.2.05 שלחה עו"ד איה לביא לעו"ד דניאל אישור העברת כספים עפ"י הסכם הפשרה וביקשה את שאר מסמכי התובעים. ביום 27.2.06 וביום 15.2.16 שלחה אליו עו"ד איה לביא אישור קבלת קבוצת מסמכים ראשונה וביקשה את שאר המסמכים וביום 14.11.06 שלח עו"ד דניאל לעו"ד איה לביא קלסרים ומסמכים ועל המכתב אישור קבלה. ביום 16.11.06 כתבה עו"ד איה לביא לעו"ד דניאל, שלאחר קבלת כל המסמכים, חסר "תיק כללי רכש דירה בפריס" ובקשה לבדוק אם הוא נמצא אצלו וביום 21.7.07 הודיע לה עו"ד דניאל שאין בידיו כל חומר נוסף של התובעים. לטענת עו"ד דניאל, עו"ד לביא לא צירפה לתצהירה תכתובת נוספת ביניהם לאחר 21.1.07, מה שמלמד שהסכם הפשרה הושלם, ללא דרישה לקבלת חומר נוסף. ביום 18.2.07 וביום 15.3.07 העבירה עו"ד לביא אל עו"ד דניאל אישור על תשלומים על פי הסכם הפשרה ללא כל דרישה לקבל חומר נוסף, שכביכול, נותר אצלו. כל שביקשה במכתבים אלה ובמכתב מיום 19.3.07 היה אישור על קבלת הסכומים עפ"י הסכם הפשרה, (נספח 40 לתצהיר עו"ד דניאל). גם צוואות התובעים הועברו אל עו"ד לביא, כעולה ממכתבה מיום 5.2.06.

65. לאור המפורט אני קובעת שעו"ד דניאל המציא את כל החומר שנדרש לעו"ד איה לביא, שאם לא כן, כפי שדרשה את הקבלות עבור התשלומים, הייתה דורשת את העברת המסמכים. אני מקבלת את טענת עו"ד דניאל שהמציא לתובעים את כל החומר שביקשו ושהיה במשרדו ודוחה את טענת התובעים בעניין זה

לגבי הקלטות של השעורים שהעבירה התובעת, לא הוכח ע"י התובעים שקלטות כאלה נמסרו לעו"ד דניאל ואני מקבלת את טענתו, שמדובר בקלטות שהקליט בשיעורים שהעבירה התובעת ובידיעתה והם רכוש.

אני קובעת שעו"ד דניאל קיים את הסכם הפשרה לגבי העברת כל החומר ברשותו לתובעים והוא לא הפר את הסכם הפשרה. אני דוחה את טענת התובעים להפרת הסכם הפשרה ע"י עו"ד דניאל.

הסכם ההלוואה,

66. לטענת התובעים, הסכם ההלוואה שעלו התבסס הסכם הפשרה זויף. איני מקבלת את טענתם זו ואפרט.

התובעת כלל לא הגישה תצהיר, התובע הגיש תצהיר בתביעה העיקרית, אך תצהירו נמחק מאחר ולא התייצב לחקירה ואין כל עדות מטעם שאין מדובר בחתימתם על הסכם ההלוואה. בהסכם הפשרה צוין, שאמנם אינם זוכרים שחתמו על הסכם ההלוואה, הגם שעו"ד דניאל ביצע העברות כספים אליהם ו/או עבורם. למרות טענתם שאינם זוכרים שחתמו על הסכם ההלוואה, טענו כי החתימה עליו דומה לחתימתם והם הסכימו לחתום על הסכם הפשרה, במסגרתו השיבו לעו"ד דניאל \$90,000 מתוך ההלוואה, שלטענתו נתן להם על פי אותו הסכם הלוואה המזויף לכאורה. התובעים בחרו שלא להעביר את הסכם ההלוואה לבדיקת מומחה לכתב יד ולא להעביר אותו, טרם חתימתם על הסכם הפשרה לבדיקת המומחה כפי שעשו בתביעה דן עת הגישו חוות דעת מומחה בעניין זה.

לחות דעת המומחה אציין, כי המומחה העיד שבחן צילומי מסמכים, לא ידע אם הסימונים מופיעים במסמכים המקוריים וכלל לא זכר אם דרש מסמכים מקוריים.

67. התובעים, אשר היו מיוצגים בנושא הסכם הפשרה ע"י עו"ד איה לביא, בחנו היטב את כל השיקולים העובדתיים והמשפטיים ובחרו, מסיבותיהם הם, לחתום על הסכם הפשרה ואין להם להלין אלא על עצמם. להזכירנו, להסכם הפשרה שנחתם קדמו טיוטות וחילופי מכתבים בין עו"ד איה לביא ועו"ד דניאל (ס' 10 ונספח ד' לתצהירה של עו"ד לביא), מה שמצביע על דין ודברים לגבי תוכנו וניסוחו ולא חתימה במהירות. אין מדובר בטענה שהתגלתה להם לאחר שחתמו על הסכם הפשרה, אלא טענתם מצוינת מפורשות בהסכם עצמו, ובכך סתמו את הגולל על כל טענותיהם בעניין הסכם ההלוואה. אין גם כל טענה שהתובעים חתמו על הסכם הפשרה תחת לחץ ו/או כפיה ו/או מה שלטענתם בסיכומים "דמי שתיקה" (ס' 6.5 לסיכומים)

אני דוחה את טענת התובעים לגבי בטלות הסכם הפשרה מפאת זיוף חתימתם על הסכם ההלוואה

הטענה כלפי עו"ד דניאל להפרת יחסי לקוח,

68. טענת התובעים להפרת יחסי עו"ד לקוח עוסקת בשאלה, האם עו"ד דניאל הפר יחסי עו"ד לקוח בכך שמסר לפנינה שפיגל מידע חסוי אותו קיבל מהתובעים כאשר ייצג אותם.

לטענת עו"ד דניאל, שלא נסתרה, הוא ייצג את התובעת בתיק עיזבונות שבו ביקשה לרשת את רכוש הוריה עפ"י צוואה בע"פ ונגזרות של אותו תיק (ע' 338, ע' 452). התובעים לא סתרו טענה זו וכלל לא הוכיחו שהוא ייצג אותם בנושאים נוספים, הם אף לא פרטו מהו המידע החסוי שהעבירו לעו"ד דניאל ובאיזה נסיבות, למעט הטענה שהוא גילה לאחרים את צוואות התובעים.

אין כל הוכחה שהתובעים מסרו לעו"ד דניאל את תוכן צוואותיהם ו/או כל המידע אחר שאינו מפורט בתביעה דנן, אין כל הוכחה שרק הוא קיבל מהתובעים את המידע הזה, אין הוכחה שהוא מסר מידע כלשהו לפנינה שפיגל ועדי התובעים (עו"ד שניאורסון ועו"ד איה לביא) העידו על השערה ואמונה לתובעים לגבי העברת המידע לפנינה שפיגל, השערה - אינה מהווה ראיה.

על התובעים להוכיח מהו המידע החסוי שהם מסרו לו בעת שייצג אותם וכן להוכיח שהוא מסר מידע זה לפנינה שפיגל. אציין כאן, כי לטענת עו"ד דניאל, מידע רב נמסר ע"י התובעים לחברי הקבוצה, כולל מספרי חשבונות בנק להעברת כספים וצוואות בהם היו מוטבים.

69. לשתיקת התובעים כבעלי דין, משקל ראייתי לחובתם. [בע"א 795/99](#) פרנסואה נ' פוזיס נקבע".
הימנעותו של הבעל מלמסור עדות פועלת לחובת המעוררים. אי התייצבותו להעיד, ללא כל הסבר, אומרת דרשני. הלכה מושרשת היא כי הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בהימנעות בעל דין מלהעיד. במצב דברים זה "רשאי היה בית המשפט מאז ומתמיד להעניק ל"שתיקתו" של בעל דין משקל ראייתי לחובתו. משקל ראייתי זה עולה, מטבע הדברים על המשקל שמייחסים בדרך כלל לאי העדתו של עד; בעוד שבעל דין מוחזק, ככלל, כעד מרכזי" (ראה ע"א 216/73 סולמונוב נ' אברהם, פ"ד כח(1) 184). לטענתו של המשיב יש משקל, אך כפי שראינו, הגיע בית המשפט המחוזי למסקנתו מבלי להזקק להיבט בעניינינו משמעות רבה לאי העדת התובעים, כיוון שלטענתם, מדובר במידע חסוי שמסרו לנתבע, שאין לגביו ראיה בכתב, ועל התובעים היה לפחות להעיד לגביו."

גם בעניינינו, להעדר עדות התובעים משמעות רבה, כיוון שאיש מלבדם לא יודע מה לטענתם המידע החסוי שמסרו לנתבע ושאותו, לטענתם, העביר לפנינה שפיגל ו/או לעו"ד אוחיון. אכן, כטענת התובעים באפשרותם להוכיח את תביעתם באמצעים העומדים לרשותם, אלא שהם לא המציאו כל ראיה ו/או עדות לטענותיהם.

70. אני מקבלת את טענת עו"ד דניאל, שעו"ד איה לביא הינה עדה שלה אינטרסים לטובת התובעים. על פי עדותה, היא חברה בקבוצה שבראשה עומדת התובעת, היא ייצגה בנושאים מסוימים את התובעים וחברים אחרים בקבוצה, היא שילמה תשלומים עבור התובעים, הגם שלטענתה כספים אלה הוחזרו לה. עו"ד איה לביא העידה שעו"ד דניאל הפר חיסיון עו"ד לקוח, וזאת היא למדה מכתבי הטענות של פנינה שפיגל בהם מפורטים דברים שרק עו"ד דניאל ידע. עדותה של עו"ד לביא הינה לכל היותר, עדות שמיעה ו/או סברה – שאינה קבילה. עו"ד איה לביא יודעת מהתובעים, כך מעדותה, שהם מסרו מידע זה רק לעו"ד דניאל. היא אינה יודעת מידיעה אישית מה המידע שהתובעים מסרו לו ומה המידע שהוא מסר לפנינה שפיגל. עוד העידה עו"ד איה לביא, שכדי להוכיח שעו"ד דניאל מסר מידע חסוי נדרשה חקירה, משמע, שהדבר לא היה ברור. להזכירנו, הקלטות הוצאו מהתיק ואינן חלק מהראיות. עדותה של עו"ד לביא לעניין זה הינה עדות שמיעה שאינה קבילה, זו עדות לגבי דברים ששמעה מהתובעים לאחר מעשה.

גם עדות עו"ד שניאורסון, לפיה הינו מאמין בלב שלם שלתובעים עילת תביעה ראויה נגד עו"ד דניאל ושהופר חיסיון עו"ד לקוח היא עדות שמיעה ו/או סברה. הוא לא ידע מידיעה אישית מה המידע שנמסר לעו"ד דניאל ושהועבר על ידו לפנינה שפיגל. העובדה שהוא האמין לתובעים, עת ייצג אותם, שמסרו לעו"ד דניאל מידע שהוא העבירו לאחרים, אינה מהווה ראיה. העובדה שעו"ד דניאל, עפ"י עדות עו"ד שניאורסון, ידע מה היה בישיבת הגישור אינה מהווה ראיה להפרת חיסיון עו"ד לקוח.

71. העובדה שעו"ד דניאל להפסיק לייצג את פנינה שפיגל בעקבות מכתב מב"כ התובעים (דאז) משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן), אינה מצביעה על הפרת חיסיון. תשלום שכר טרחה בסך \$7,500 אינו מצביע על כך שהוא המשיך לייצג את פנינה שפיגל "מאחורי הקלעים" ואין מחלוקת שעו"ד אוחיון החליף אותו בייצוגה של פנינה שפיגל. פנינה שפיגל העידה מפורשות שעו"ד דניאל לא מסר לה כל מידע וכי לא הייתה לו השפעה על המשך התיק וכי חלק מהדברים היו ידועים לה באופן אישי (עי' 149 לפרוטוקול). סיפוריו של עו"ד דניאל לגבי חוויותיו בהיותו חבר בקבוצה, אינם בבחינת מידע חסוי במסגרת יחסי עו"ד לקוח.

איני מקבלת את טענת התובעים, שהיה על עו"ד דניאל להעיד את עו"ד אוחיון. על התובעים, כמי שעליהם מוטל נטל ההוכחה להפרת החיסיון, היה להעיד את עו"ד אוחיון, ככל שלטענתם עו"ד דניאל מסר לו מידע חסוי ולא על עו"ד דניאל להעידו כדי לסתור את טענותיהם שלא הוכחו, (סי' 5.13.3 לסיכומיהם). אדגיש, שטענת התובעים בכתב התביעה הינה, שהמידע נמסר לפנינה שפיגל ולא לעו"ד אוחיון ורק בסיכומיהם, העלו התובעים את הטענה שהיה על הנתבע להעיד את עו"ד אוחיון.

72. השאלה שבמחלוקת בתיק זה, הינה האם עו"ד דניאל מסר לפנינה שפיגל מידע חסוי. התובעים, אשר מבססים טענה זו על השערות, סברות ועדויות שמיעה, לא הרימו את הנטל להוכיח שהיה בידי עו"ד דניאל מידע חסוי שמסרו לו התובעים במסגרת יחסי עו"ד לקוח, לא הוכיחו שמידע כלשהו הועבר ממנו לפנינה שפיגל. זאת, להבדיל ממידע – שלטענת עו"ד דניאל היה ידוע לחברי הקבוצה מהתובעים במסגרת היחסים החברתיים בין חברי הקבוצה.
אני דוחה את טענת התובעים להפרת חיסיון ע"י עו"ד דניאל.

סוף דבר – התביעה העיקרית

התובעים לא הוכיחו טענה מטענות התביעה ואני דוחה את התביעה במלואה.

התביעה שכנגד

המתנות

73. כמפורט לעיל, עו"ד דניאל חתם על הסכם הפשרה בו הסתיימה כל המחלוקת בעניין ההלוואות. הסכם הפשרה נחתם לאחר שעו"ד דניאל ניתק את קשריו עם התובעים ולכן, כל המתנות, הטענה להסכם בע"פ למתנות על תנאי, כספים והמענקים, שלטענתו נתן לתובעים, היו ידועים לו בעת חתימת הסכם הפשרה ולא ברור מדוע הסכים לחתום על הסכם לפיו יקבל רק \$90,000 כאשר לטענתו עליהם לשלם לו למעלה ממיליון ₪. בנוסף, עו"ד דניאל לא המציא כל ראיה להעברות כספים בסכומים כה גדולים לתובעים ולא המציא כל אסמכתא לטענתו, שבכספו נרכשו רכשו התובעים המפורט בכתב התביעה שכנגד. בהסכם הפשרה לא צוין ולו ברמז, שלעו"ד דניאל טענות כספיות נוספות כלפי התובעים. עו"ד דניאל לא הציג כל ראיה להסכם ו/או שהעניק לתובעים מתנות על תנאי. עו"ד דניאל לא הוכיח קיומו של הסכם מתנה על תנאי, מתי הוא נחתם ומה תנאיו. הוא לא הוכיח מה שווי המתנות והעיד על סכומים מוערכים.

עו"ד דניאל מפרט, בין היתר, התנהלות של התובעים כלפי אחרים, פנינה שפיגל, עו"ד ממשרד עו"ד אוחיון, מנחם גולדברג, גדי אלמוג, שאינם מעניינה של התביעה דנן, הגם שברור שבתאור התנהלות זו מבקש הנתבע להצביע על דפוס התנהגות.

הטענה לעוולת לשון הרע

74. טוען עו"ד דניאל, שהתובעים ביצעו כלפיו עוולת לשון הרע, בהגשת תלונה ללשכת עורכי הדין, בהגשת התביעה דנן, בבקשות לסעדים זמניים ובפרסום כתבה פוגעת בעיתון הארץ. לטענתו, כל אלה התבססו על הקלטות המזויפות שערך דן ויג, ושהתובעים ידעו ו/או היה עליהם לדעת שמדובר בקלטות מזויפות.

עו"ד שניאורסון העיד שהוא זה שהעביר את כתב התביעה שהגישו בתיק התובעים לעיתון הארץ והתביעה נגדו נמחקה.

יש לבחון האם התובעים ידעו או שהיה עליהם לדעת, שדן ויג המציא להם קלטות שאינן אמיתיות ו/או מזויפות ו/או ערוכות .

הקלטות והשימוש בהן

75. אחת מטענות התביעה שכנגד לגבי נתבעים 1,2,4,5, הינה גיוסו של דן ויג שהורשע כבר בעבר, בין היתר, בזיוף מסמכים ובידוי ראיות. לטענתו, בני הזוג שחם ידעו ו/או היה עליהם לדעת שמדובר בקלטות שאינן אמיתיות. לטענת עו"ד דניאל, דן ויג שהועסק ע"י לפידים מסר להם קלטות אלו ונתבעים שכנגד 4-5 ידעו שהם מעסיקים אדם שהורשע בעבר בביצוע עבודות מסוג זה ושאינו חוקר פרטי בעל רישיון.

על עו"ד דניאל להוכיח שבני הזוג שחם ידעו שהראיות אותן המציא להם דן ויג הן בדויות ו/או מבושלות ו/או ערוכות. הטענה (ס' 27 לסיכומי התובע שכנגד) לפיה, ככל הנראה - הנתבעים שכנגד פנו אל דן ויג כיוון שידעו שאומנותו בזיוף ראיות, הינה בבחינה השערה ללא כל בסיס ראיתי.

76. מהעדויות אשר הובאו בפני עולה, כי התובעים הופנו למשרד לפידים בהקשר לפנינה שפיגל, באמצעות מי שיצג אותם באותה עת, משרד הרצוג פוקס נאמן, וכאשר היו בפגישה במשרד לפידים פגשו והכירו את דן ויג, שבתחילה הציג עצמו בשם אחר. עוד עולה מהעדויות שחקירת עו"ד דניאל ע"י ויג, נעשתה באופן עצמאי וללא כל קשר לפידים.

טענתם שהם הופנו למשרד לפידים באמצעות משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן לא הוכחה ובוודאי שלא נסתרה, וגם הטענה ששם פגשו בדן ויג. סבורני שכמי שהגיעו בהמלצת בא כוחם למשרד חקירות לכל מטרה שהיא, אינם אמורים לבדוק את מי שהם סברו שעובד באותו משרד חקירות, ולכן איני מקבלת את טענת עו"ד דניאל לפיה, היה עליהם לבדוק את עברו של דן ויג.

77. בניגוד לטענת עו"ד דניאל מעדות שניאורסון לא עולה שהתובעים ידעו אודות עברו של ויג והתובעים הסתמכו, בין היתר על חוות דעתה של המומחית מטעמם, גב' סימה שגב שקבעה שמדובר בקלטות אוטנטיות. לא הוכח שהתובעים פנו אל משרד לפידים לביצוע חקירה לגבי עו"ד דניאל. כל שהוכח שהם פנו ללפידים לביצוע חקירה לגבי פנינה שפיגל. ולא נסתרה טענת לפיד שמשרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן הזמין את העבודה מלפידים ושלא הוזמנה ממשרדם עבודה לגבי עו"ד דניאל.

משכך, אין לקבוע שבשלב הגשת התביעה והגשת התלונה ללשכת עורכי הדין, התובעים ידעו שהקלטות אינן אמיתיות.

78. לטענת עו"ד דניאל, על בסיס אותן ראיות בדויות התובעים הגישו נגדו תלונה ללשכת עורכי הדין, הגישו את התביעה העיקרית בתיק זה, הגישו נגדו בקשה לסעדים זמניים והם העומדים מאחורי כתבה שפורסמה ביום 28.12.09 בעיתון דה מרקר, לפיה הוגשה נגדו תביעה על סך 700,000 ₪ בטענה לגזל מלקוחות. לטענתו, הכתבה פרטה את טענות כתב התביעה העיקרית והכל במטרה להרוס את חייו.

עו"ד דניאל מפנה לעדותו של עו"ד שניאורסון (ע' 523 לפרוטוקול) במהלכה אישר שהעביר לתקשורת כתב התביעה נגד עו"ד דניאל בתיק זה.

אני דוחה את טענת עו"ד דניאל לפיה התובעים הפרו את הסכם הפשרה בעצם הגשת התביעה. לא הוכח שבעת הגשתה ידעו התובעים שהראיות שהמציא להם דן ויג היו בדויות.

79. הגשת כתב התביעה, כאשר המפורט בו הינו בתום לב, חוסה תחת הגנת ס' 13 (5) והתלונה ללשכת עורכי הדין, ככל שהוגשה בתום לב, חוסה תחת הגנת ס' 15 (8) לחוק איסור לשון הרע. כפי שפורט לעיל, לא הוכח שהתובעים ידעו שבקלטות בוצעו שינויים, אין מדובר בכתב תביעה ובתלונה שהוגשו בחוסר תום לב. חיזוק לתום ליבם של התובעים נעוץ בחוות דעתה של המומחית מטעמם – גב' סימה שגב, שהקלטות אותנטיות, קביעה שלא התקבלה על ידי ביהמ"ש, אך התובעים התבססו עליה בטיעוניהם.

לאור המפורט אני דוחה את התביעה נגד התובעים בעוולת לשון הרע.

נתבעים 4-5-

80. אין חולק שדן ויג פעל מטעם ו/או עבור משרד לפידים, ואין משמעות לשאלה אם עבד בלפידים כשכיר או כעצמאי. על עו"ד דניאל להוכיח שהחקירה ו/או ההקלטה לגביו נעשתה ע"י דן ויג מטעם לפידים, ושנתבעים 4-5 ידעו שמדובר בקלטות מזויפות.

מר לפיד העיד (ע' 508 לפרוטוקול) כי מעולם הוא ו/או משרדו לא עסקו בחקירת עו"ד דניאל ולא היה קיים במשרד תיק בנושא זה, אלא רק בנושא פנינה שפיגל. לטענתו, הקשר שלו עם התובעים הסתיים בשנת 2009 וטרם החל הסכסוך נשוא תביעה זו, מה שמנתק את הקשר בין עבודתו של דן ויג עבור לפידים לבין ביצוע הקלטות. מהעדויות עולה שמשרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן פנה למשרד לפידים והזמין את החקירה לגבי פנינה שפיגל עבור התובעים. לדברי מר לפיד, דן ויג הועסק במשרדו כעצמאי בנושאי דיבוב, כפי שהועסק ככזה ע"י משרדי חקירות נוספים. לטענתו, משרדו לא העסיק את דן ויג בחקירה בהקשר למרכז לנפגעי כתות והוא אף לא זה שהכיר בין דן ויג לתובעים. בדיעבד הסתבר לו, שדן ויג "גנב" לקוחות ממשרדו ורק אז הסתבר לו שדן ויג הורשע בפלילים.

עו"ד דניאל לא סתר טענה זו שהחקירה והקלטות שביצע דן ויג לגביו, לא נעשו במסגרת עבודתו של דן ויג בחברת לפידים.

81. אני דוחה את טענת התובע שכנגד לעוול רשלנות כלפי נתבעים 1,2,4,5. התובעים השתמשו בשירותיו של דן ויג מבלי שידעו שהינו עברייני מורשע בתחום זיוף ומרמה. לא הוכח שדן ויג הועסק כשכיר בלפידים, לא הוכח שמשרד לפידים ביצע עבודת חקירה לגבי עו"ד דניאל ולפיד הכחיש טענה זו, ולא הוכח שלפיד או מי מטעם משרדו, ידעו אודות עברו של ויג בעת שהאחרון ביצע עבור לפידים עבודות שונות.

עפ"י עדות לפיד שלא נסתרה, משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן פנה אליו לביצוע העבודה ולא התובעים, מה שמשמית את הבסיס לטענת עו"ד דניאל, שהתובעים פנו אל דן ויג בידיעה שמדובר במי שמוזיק קלטות.

העדויות לפיהן ויג פעל מטעם לפידים, לא הופכות את ויג לעובד של לפידים ואינן סותרות את טענת נתבעים שכנגד 4-5 שויג לא עבד כשכיר אלא הועסק לביצוע עבודות שונות.

82. עו"ד דניאל מנסה לבסס את תביעתו נגד נתבעים 4-5 על עדותו של דן ויג, שגם לטענתו אינו דובר אמת, לכן אין לבסס חיוב בדין של אחרים על בסיס עדותו. להזכירנו, אין מודבר בתביעה נגד נתבעים שכנגד 4-5 בגין העסקת אדם שאינו בעל רישיון חוקר פרטי, אלא בשאלה האם משרדס ביצע עבודת הקלטה "מבושלת".

אורי שחם העיד שכלל לא היה בקשר עם נתבעים שכנגד 4-5 לגבי חקירתו של עו"ד דניאל (489 שורות 20-21). איה לביא העידה שהיא שילמה עבור החקירות לדן ויג ולא ללפידים, ודן ויג העיד שאת החקירה של פנינה שפיגל ביצע עבור חברת לפידים ושל הנתבע עבור התובעים. (ע' 83 שורות 16 – 19 לפרוטוקול), דהיינו הוא לא נתבקש ע"י לפידים לבצע כל עבודה לגבי עו"ד דניאל וביצע סאת ישירות מול התובעים, אשר רף שילמו לו ישירות, באמצעות עו"ד לביא.

83. אני דוחה את טענת עו"ד דניאל כלפי נתבעים שכנגד 1,2,4,5, וקובעת שלא הוכח שלפידים העסיקה את דן ויג לצורך ביצוע הקלטות, לא הוכח שלפידים העסיקה את דן ויג לצורך חקירה לגבי עו"ד דניאל, ולא הוכח שהתובעים ידעו שדן ויג עוסק בבידוי ראיות. גם אם היה ידוע למי מהנתבעים שכנגד שדן ויג הינו בעל עבר פלילי, עדיין לא הוכח שידעו שהוא עוסק בבידוי ראיות.

לאור המפורט אני דוחה את התביעה שכנגד כנגד נתבעים 1,2,4,5.

למעלה מן הצורך אציין שהנתבע כלל לא הוכיח את הנזק הנטען על ידו. אמנם עו"ד דבידוב העיד שלקוחות הפסיקו את הקשר עם עו"ד דניאל, כנראה, לאור הפרסומים, אך איש מהם לא העיד על כך. עו"ד דניאל לא העיד את הלקוחות אשר לטענתו הפסיקו את הייצוג שלו, כדי להבהיר מה הסיבה לכך שהחליטו לשכורה שירותים משפטיים של עו"ד אחר ועדותו של עו"ד דבידוב הינה גם עדות שמיעה וגם עדות סברה.

נתבע שכנגד 3

84. נתבע שכנגד 3 – מר דן וויג, לא נכח בדיונים מאז ישיבת יום 16.5.11. ביום 7.8.14 הוחלט, שכיוון שנתבע שכנגד 3 אינו מיוצג, על המזכירות לשלוח אליו את החלטתי מיום 15.6.14 בדבר הגשת הסיכומים וגם התובע שכנגד יבצע לנתבע שכנגד 3 מסירה אישית של החלטתי הנ"ל. כן קבעתי שהסיכומים בהיקף שנקבע יוגשו ע"י נתבע שכנגד 3 14 יום מיום קבלת ההחלטה.

ב"כ התובע שכנגד הגיש לביהמ"ש הודעה לפיה, כבר ביום 7.8.14 נשלחו סיכומיו לנתבע שכנגד 3 לפי הכתובת שבכתבי הטענות, אך חזרו מהסיבה "לא ידוע".

לאור החלטתי פנה התובע שכנגד לרשות האוכלוסין ונענה שכתובתו של נתבע שכנגד 3, היא הכתובת אליה נשלחו כבר הסיכומים – זלמן ארן 15 דירה 2 חיפה. ביום 21.8.14 הגיע שליח מטעם התובע שכנגד לכתובת זו ומשלא מצא את הנתבע שכנגד 3 הוא התקשר אליו ונתבע שכנגד 3 ביקש להשאיר את דבר הדואר בתיבה השייכת לדירתו וכך עשה.

עד ליום חתימת פסק דין זה, לא הוגשו סיכומים מטעם נתבע שכנגד 3, משכך פסה"ד נגדו ניתן בהעדר סיכומים.

85. הקלטות שבוצעו ע"י נתבע שכנגד 3 הוצאו מהתיק, לאחר שקבעתי (בהחלטה מיום 5.8.12) שהן פסולות מהטעם שעברו עריכה מגמתית, בהתבסס על חוות דעת מומחה ביהמ"ש- מר אבי יפה, אשר קבע שבכמות גדולה של ממצאים וליקויים שרבים מהם מצביעים על חוסר אמינות בקבצים ובהתנהלות, והמליץ לביהמ"ש לפסול קבצי קול אלה מהיות ראיה קבילה.

אני קובעת שנתבע שכנגד 3 מסר לנתבעים שכנגד קלטות שעברו עריכה מגמתית, קלטות שהוכנסו בהן שינויים והן אינן הקלטות מקוריות.

הקלטות הערוכות נמסרו לנתבעים שכנגד ושימשו לצורך הגשת כתב התביעה דנן, התלונה שהוגשה ללשכת עורכי הדין וכן הכתבה בעיתון, כאשר להליכים השונים צורפו הקלטות הערוכות ותמליליהן. מסירת הקלטות לתובעים תוך ידיעה שאינן אמיתיות ושהתובעים יעשו בהן שימוש, מהווה עבירה על [ס' 12\(1\) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981](#).

86. מסירת הקלטות הערוכות לנתבעים שכנגד מהווה פרסום כהגדרתו לפי סעיף 2 לחוק לשון הרע, התשכ"ה-1965. מסירת הקלטות בהן נעשתה עריכה בשיחה עם עו"ד דניאל, שכתוצאה מכך הוא מוצג כמי שלכאורה מפר חיסיון עו"ד לקוח בכך, שהוא עושה לכאורה, שימוש במידע שקיבל במסגרת היותו עורך דין של התובעים כנגדם, נועדה לפגוע במוניטין שלו כעורך דין, לשים אותו מטרה לשנאה לבזו וללעג של לקוחותיו לכאורה ולפגוע במשלח ידו או מקצועו לפי סעיפים 1(1) ו-1(3) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.

נקבע ב ת"א (חי') 664/81 דוד בן עמי ואח' נ' כל בו עיתון חיפה ואח' : **"לדעתי, בעיני האדם הסביר די בייחוס חשד גרידא כדי להשפיל את הנחשד ולהפכו לבזו וללעג (סעיף 1(1)), ובוודאי שיש בכך לפגוע באדם" בעסקו במשלוח ידו או במקצועו (סעיף 1(3) לחוק). שנית, פסיקת בתי-המשפט, הן לפני חקיקת חוק איסור לשון הרע והן לאחריה, יצאה מן ההנחה שייחוס חשד לביצוע עבירה היא בגדר לשון הרע."**

בע"פ (חי') 634/06 אבינועם אורן נ' אברהם סבאג השופט פינקלשטיין נקבע: "לשון הרע" היא בין השאר כל דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבזו או ללעג מצידם; לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; לפגוע באדם במשרתו בעסקו ובמשלח ידו."

נתבע שכנגד 3 תיעד את שיחותיו עם עו"ד דניאל ללא ידיעתו של האחרון, ללא הסכמת התובע שכנגד ותוך הפרת הוראות [חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981](#), סעיפים 1 ו-12(1).

87. עו"ד דניאל לא הוכיח את הטענה לפיה, כתוצאה מבידוי הראיות נגרמו לו נזקים ואובדן הכנסות בסך ₪240,000, למעט הנזקים הכרוכים בהתגוננות מפני התביעות השונות שהוגשו כנגדו בהתבסס על הקלטות הערוכות והפגיעה בשם הטוב.

בהתאם להוראת [סעיף 2.1 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981](#) ישלם נתבע שכנגד 3 לתובע את מלוא הפיצוי הסטטוטורי הקבוע בו, ללא הוכחת נזק בסך ₪50,000.

1 בנסיבות המפורטת ישלם הנתבע שכנגד 3 גם פיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם [לסעיף 7א\(ב\) לחוק](#)
 2 [איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965](#) בסך 50,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע כנגד התובע שכנגד.

5 סוף דבר

6 התביעות ההדדיות בין התובעים לעו"ד דניאל תדחנה ללא צו להוצאות:
 7 תביעת בני הזוג שחם נגד עו"ד דניאל נדחית ללא צו להוצאות
 8 תביעת עו"ד דניאל נגד נתבעים שכנגד 1,2 נדחית ללא צו להוצאות.
 9 תביעת עו"ד דניאל נגד נתבעים, 4,5 נדחית. עו"ד דניאל ישלם לנתבעים 4-5 ביחד ולחוד הוצאות בסך
 10 35,000 ₪
 11 תביעת עו"ד דניאל נגד נתבע שכנגד 3 – אורי וייג מתקבלת בעילת לשון הרע ופגיעה בפרטיות.
 12 אורי וייג ישלם לעו"ד דניאל פיצויים בסך 100,000 ₪ ובנוסף הוצאות בסך 35,000 ₪.

18 ניתן היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

20 אושרי פרוסט-פרנקל